

Lagrådsremiss

Enhetstillstånd för förenklade förfaranden – nya bestämmelser i EG:s tullagstiftning

Regeringen överlämnar denna remiss till Lagrådet.

Stockholm den 29 oktober 2009

Mats Odell

Lena Gustafson
(Finansdepartementet)

Lagrådsremissens huvudsakliga innehåll

I lagrådsremissen föreslås ändringar som behöver göras i tullagen (2000:1281) till följd av att det i EG-rätten har införts regler om enhetstillstånd vid övergång till fri omsättning och export, dvs. ett tillstånd som medger att en importör eller exportör fullgör sina deklara-tions- och betalningsskyldigheter beträffande tull gentemot en viss tullmyndighet även om varorna rent fysiskt importeras till eller exporteras från en annan medlemsstat. Det föreslås vidare bestämmelser i lagen (2001:185) om behandling av uppgifter i Tullverkets verksamhet som medger att Tullverket offentliggör förteckningar över medgivna tillstånd och innehavare av certifikat för godkända ekonomiska aktörer via Internet.

Författningsändringarna föreslås träda i kraft den 1 april 2010.

Innehållsförteckning

1	Beslut.....	3
2	Lagtext.....	4
2.1	Förslag till lag om ändring i tullagen (2000:1281).....	4
2.2	Förslag till lag om ändring i lagen (2001:185) om behandling av uppgifter i Tullverkets verksamhet.....	9
3	Ärendet och dess beredning.....	10
4	Bestämmelser om enhetstillstånd.....	10
4.1	Tullagstiftningen – en översikt.....	10
4.1.1	Gemenskapens tullagstiftning	10
4.1.2	Införsel till eller utförsel från EU	11
4.1.3	Förenklade förfaranden	11
4.1.4	Nationell tullagstiftning	12
4.2	Gränsöverskridande tillstånd.....	13
4.2.1	Enhetstillstånd.....	13
4.2.2	Mellanstatligt enhetstillstånd.....	14
4.3	Nya bestämmelser om enhetstillstånd	14
4.4	Tullskuldens uppkomst vid användning av ett enhetstillstånd	15
4.5	Fördelning av den nationella delen av tulluppbörden	16
5	Överväganden och förslag	17
5.1	Minskade administrativa kostnader för import- och exportföretag	18
5.2	Enhetstillstånd även för förenklat deklarationsförfarande	20
5.3	Kontrollåtgärder i samband med gränspassage samt statistik	20
5.4	Utförande av kontrollåtgärder i en annan medlemsstat för svensk räkning.....	21
5.5	Tulltillägg på mervärdesskatt.....	22
5.6	Information till allmänheten.....	23
5.7	Ikraftträdande.....	26
6	Ekonomiska konsekvenser.....	27
7	Författningskommentar.....	30
7.1	Förslaget till lag om ändring i tullagen (2000:1281).....	30
7.2	Förslaget till lag om ändring i lagen (2001:185) om behandling av uppgifter i Tullverkets verksamhet	31
Bilaga 1	Ändringar i förordning (EEG) nr 2454/93	32
Bilaga 2	Konvention om fördelning av tulluppbörden.....	77
Bilaga 3	Lagförslag i promemorian Enhetstillstånd för förenklade förfaranden - nya bestämmelser i EG:s tullagstiftning (Fi2009/4775).....	83
Bilaga 4	Förteckning över remissinstanserna	89

1 Beslut

Regeringen har beslutat att inhämta Lagrådets yttrande över förslag till

1. lag om ändring i tullagen (2000:1281),
2. lag om ändring i lagen (2001:185) om behandling av uppgifter i Tullverkets verksamhet.

2 Lagtext

2.1 Förslag till lag om ändring i tullagen (2000:1281)

Härigenom föreskrivs i fråga om tullagen (2000:1281)

dels att 1 kap. 5 §, 3 kap. 3 a och 5 §§, 4 kap. 24–27 och 29 §§, 8 kap. 1 § samt rubriken närmast före 4 kap. 24 § ska ha följande lydelse,
dels att det i lagen ska införas en ny paragraf, 4 kap. 30 §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap. 5 §¹

I denna lag förstås med

tullagstiftning: EG:s tullbestämmelser samt svenska tullförfattningar,

det svenska tullområdet: svenskt territorium,

EG:s tullområde: de områden som anges i artikel 3 i förordningen (EEG) nr 2913/92,

EG:s skatteområde: det område inom vilket gemenskapens bestämmelser om en viss skatt är tillämpliga,

tredje land: område som inte omfattas av EG:s tullområde,

tullplats: plats där det finns tullkontor,

tullförrättning: sådan klarering av fartyg och luftfartyg i kommersiell trafik direkt med tredje land och av kommersiellt gods som verkställs av tulltjänsteman,

tullklarering: Tullverkets åtgärder i fråga om en vara som anmälts till en godkänd tullbehandling,

förtullning: Tullverkets åtgärder i fråga om en vara som deklarerats för övergång till fri omsättning,

mellanstatligt enhetstillstånd: av en stats behöriga myndighet utfärdat tillstånd att använda ett förenklat förfarande vid viss godkänd tullbehandling i en annan stat i enlighet med en överenskommelse mellan de två staterna,

fartyg: varje farkost som används eller kan användas till transport på vatten samt

fordon: transportmedel som är inrättat för färd på marken och inte löper på skenor samt svävare när den framförs över marken.

I övrigt har uttryck som används i denna lag den innebörd som anges i förordningarna (EEG) nr 2913/92 och 2454/93.

¹ Senaste lydelse 2004:117.

3 kap. 3 a §²

Om en vara deklarerats för övergång till fri omsättning med stöd av ett *mellanstatligt* enhetstillstånd utfärdad i ett annat EG-land i *enlighet med en överenskommelse mellan detta land och Sverige*, och varan fysiskt befinner sig i Sverige när den övergår till fri omsättning, *skall* importen i skattehänseende anmälas till Tullverket genom en deklARATION med skatteredovisning.

Om överenskommelsen medger det, får Tullverket efter ansökan tillåta innehavaren av det mellanstatliga enhetstillståndet att lämna in deklARATIONEN med skatteredovisning till den myndighet i det andra landet som är behörig att ta emot tulldeklARATIONEN. DeklARATIONEN med skatteredovisning skall i sådant fall anses ha kommit in till Tullverket när den togs emot av det andra landets behöriga myndighet.

Om en vara deklarerats för övergång till fri omsättning med stöd av ett enhetstillstånd utfärdad i ett annat EG-land, och varan fysiskt befinner sig i Sverige när den övergår till fri omsättning, *ska* importen i skattehänseende anmälas till Tullverket genom en deklARATION med skatteredovisning.

Tullverket *får* tillåta innehavaren av enhetstillståndet att lämna in deklARATIONEN med skatteredovisning till den myndighet i det andra landet som är behörig att ta emot tulldeklARATIONEN. DeklARATIONEN med skatteredovisning *ska* i sådant fall anses ha kommit in till Tullverket när den togs emot av det andra landets behöriga myndighet.

5 §³

Den som enligt artikel 14 i förordningen (EEG) nr 2913/92 är skyldig att förse en tullmyndighet med handlingar, *skall* bevara dessa i fem år eller den längre tid som för vissa uppgifter eller handlingar kan vara föreskriven i annan lag eller författning.

Den som har fått ett *mellanstatligt* enhetstillstånd av Tullverket är skyldig att förvara sådana handlingar, som avses i första stycket och som hänför sig till den verksamhet som tillståndet omfattar. Handlingarna *skall* förvaras i Sverige i ordnat skick samt på ett betryggande och överskådligt sätt. Om informationen förvaras i sådan form att den

Den som enligt artikel 14 i förordningen (EEG) nr 2913/92 är skyldig att förse en tullmyndighet med handlingar, *ska* bevara dessa i fem år eller den längre tid som för vissa uppgifter eller handlingar kan vara föreskriven i annan lag eller författning.

Den som har fått ett *mellanstatligt* enhetstillstånd av Tullverket är skyldig att förvara sådana handlingar, som avses i första stycket och som hänför sig till den verksamhet som tillståndet omfattar. Handlingarna *ska* förvaras i Sverige i ordnat skick samt på ett betryggande och överskådligt sätt. Om informationen förvaras i sådan form att den

² Senaste lydelse 2004:117.

³ Senaste lydelse 2004:117.

endast kan läsas med tekniskt hjälpmedel *skall* utrustning och system som behövs för att omedelbart skriva ut informationen i läsbar form finnas tillgängliga.

endast kan läsas med tekniskt hjälpmedel *ska* utrustning och system som behövs för att omedelbart skriva ut informationen i läsbar form finnas tillgängliga.

4 kap. 24 §⁴

Mellanstatligt enhetstillstånd⁵

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om att utfärda *mellanstatligt* enhetstillstånd att använda *det* förenklade *förfarandet* lokalt klareringsförfarande för att hänföra varor som befinner sig i ett annat EG-land till en godkänd tullbehandling.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får även meddela föreskrifter om hanteringen av ärenden där varor fysiskt befinner sig i Sverige när de övergår till fri omsättning, exporteras eller återexporteras från Sverige med stöd av ett *mellanstatligt* enhetstillstånd utfärdat i ett annat EG-land.

En vara får inte fysiskt sättas i fri omsättning i Sverige eller föras ut från landet med stöd av ett *mellanstatligt* enhetstillstånd utfärdat i ett annat EG-land, om det beträffande varan finns

1. ett i Sverige gällande villkor som inte är uppfyllt eller
2. ett i Sverige gällande förbud mot införsel eller utförsel.

Enhetstillstånd

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om att utfärda enhetstillstånd att använda *de förenklade förfarandena förenklade deklarationsförfarande* och lokalt klareringsförfarande för att hänföra varor som befinner sig i ett annat EG-land till en godkänd tullbehandling.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får även meddela föreskrifter om hanteringen av ärenden där varor fysiskt befinner sig i Sverige när de övergår till fri omsättning, exporteras eller återexporteras från Sverige med stöd av ett enhetstillstånd utfärdat i ett annat EG-land.

25 §⁶

En vara får inte fysiskt sättas i fri omsättning i Sverige eller föras ut från landet med stöd av ett enhetstillstånd utfärdat i ett annat EG-land, om det beträffande varan finns

1. ett i Sverige gällande villkor som inte är uppfyllt, eller
2. ett i Sverige gällande förbud mot införsel eller utförsel.

⁴ Senaste lydelse 2004:117.

⁵ Senaste lydelse 2004:117.

⁶ Senaste lydelse 2004:117.

26 §⁷

Om det finns en skyldighet att lämna en underrättelse till ett annat EG-lands behöriga myndighet enligt artikel 266 eller 285 i förordningen (EEG) nr 2454/93, *skall* en underrättelse med motsvarande innehåll även lämnas till Tullverket om

1. varan *skall* deklarerats för övergång till fri omsättning, export eller återexport med stöd av ett *mellanstatligt* enhetstillstånd och

2. varan befinner sig inom det svenska tullområdet när den *skall* övergå till fri omsättning eller föras ut till tredje land.

Det är innehavaren av *det mellanstatliga* enhetstillståndet som är skyldig att lämna underrättelsen till Tullverket. Underrättelsen *skall* lämnas inom samma tidsfrist som gäller för underrättelsen enligt EG-förordningen.

Om det finns en skyldighet att lämna en underrättelse till ett annat EG-lands behöriga myndighet enligt artikel 266 eller 285a i förordningen (EEG) nr 2454/93, *ska* en underrättelse med motsvarande innehåll även lämnas till Tullverket om

1. varan *ska* deklarerats för övergång till fri omsättning, export eller återexport med stöd av ett enhetstillstånd och

2. varan befinner sig inom det svenska tullområdet när den *ska* övergå till fri omsättning eller föras ut till tredje land.

Det är innehavaren av enhetstillståndet som är skyldig att lämna underrättelsen till Tullverket. Underrättelsen *ska* lämnas inom samma tidsfrist som gäller för underrättelsen enligt EG-förordningen.

Tullverket får i enskilda fall medge undantag från skyldigheten att lämna underrättelse enligt första stycket.

27 §⁸

Tullverket har samma befogenheter att utföra kontroller avseende sådana varor som inom det svenska tullområdet är föremål för ett förfarande med stöd av ett *mellanstatligt* enhetstillstånd utfärdat i ett annat EG-land, som avseende sådana varor som är föremål för motsvarande förfarande med stöd av ett tillstånd utfärdat i Sverige.

Om en vara som omfattas av ett förfarande enligt första stycket är föremål för ett förbud eller ett villkor som innebär att varan inte får föras in till eller ut från landet, får Tullverket ta hand om varan om det behövs för att hindra att den hanteras i strid med sådant förbud eller villkor.

Tullverket har samma befogenheter att utföra kontroller avseende sådana varor som inom det svenska tullområdet är föremål för ett förfarande med stöd av ett enhetstillstånd utfärdat i ett annat EG-land, som avseende sådana varor som är föremål för motsvarande förfarande med stöd av ett tillstånd utfärdat i Sverige.

⁷ Senaste lydelse 2004:117.

⁸ Senaste lydelse 2004:117.

En vara som har tagits om hand får läggas upp på tillfälligt lager på bekostnad av den som för in eller för ut varan. Varan får inte tas ut från lagret så länge omhändertagandet består.

29 §⁹

Om det finns en skyldighet att lämna en underrättelse enligt artikel 266 eller 285 i förordningen (EEG) nr 2454/93 till Tullverket när ett förfarande med stöd av ett *mellanstatligt* enhetstillstånd tillämpas, och underrättelsen i enlighet med tillståndet ges in till den behöriga myndigheten i det andra EG-landet, *skall* underrättelsen anses ha kommit in till Tullverket när den togs emot av det andra landets behöriga myndighet.

Om det finns en skyldighet att lämna en underrättelse enligt artikel 266 eller 285a i förordningen (EEG) nr 2454/93 till Tullverket när ett förfarande med stöd av ett enhetstillstånd tillämpas, och underrättelsen i enlighet med tillståndet ges in till den behöriga myndigheten i det andra EG-landet, *ska* underrättelsen anses ha kommit in till Tullverket när den togs emot av det andra landets behöriga myndighet.

30 §

Vid tillämpning inom ett annat EG-lands tullområde av ett förfarande med stöd av ett enhetstillstånd som utfärdats i Sverige får Tullverket överlåta till tullmyndigheten i det landet att utföra kontrollåtgärder enligt tullagstiftningen för svensk räkning.

8 kap.

1 §

Vid tillämpningen av bestämmelserna i detta kapitel gäller det som sägs om gäldenär även den som är skyldig att betala skatt enligt 5 kap. 11 §.

Vid tillämpningen av bestämmelserna i detta kapitel gäller det som sägs om gäldenär även den som är skyldig att betala skatt enligt 5 kap. 11 §.

Det som sägs om tulldeklaration gäller även sådan deklaration med skatteredovisning som avses i 3 kap. 3 a §.

Denna lag träder i kraft den 1 april 2010.

⁹ Senaste lydelse 2004:117.

2.2 Förslag till lag om ändring i lagen (2001:185) om behandling av uppgifter i Tullverkets verksamhet

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2001:185) om behandling av uppgifter i Tullverkets verksamhet

dels att 2 kap. 1 § ska ha följande lydelse,

dels att det i lagen ska införas två nya paragrafer, 1 kap. 4 a § och 2 kap. 8 a §, samt närmast före 2 kap. 8 a § en ny rubrik av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

4 a §

Uppgifter får behandlas för att informera allmänheten om tillstånd och om certifikat för godkända ekonomiska aktörer.

2 kap.

1 §

I Tullverkets verksamhet *skall* det finnas en samling uppgifter som med hjälp av automatiserad behandling används gemensamt i verksamheten för de i 1 kap. 4 och 5 §§ angivna ändamålen (tulldata-bas).

I Tullverkets verksamhet *ska* det finnas en samling uppgifter som med hjälp av automatiserad behandling används gemensamt i verksamheten för de i 1 kap. 4–5 §§ angivna ändamålen (tulldata-bas).

Offentliggörande via Internet

8 a §

I artikel 253m.3 i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen¹ finns bestämmelser om offentliggörande via Internet av uppgifter om enhetsstillstånd.

Vad som i den artikeln sägs om krav på samtycke i förväg gäller även då Tullverket offentliggör uppgifter om andra tillstånd eller certifikat för godkända ekonomiska aktörer via Internet.

Denna lag träder i kraft den 1 april 2010.

¹ EGT L 253, 11.10.1993, s.1 (Celex 31993R2454).

3 Ärendet och dess beredning

Med anledning av nya bestämmelser i kommissionens förordning (EG) nr 1192/2008 av den 17 november 2008 om ändring av förordning (EEG) nr 2454/93 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen¹ (tillämpningskodexen), *bilaga 1*, avseende enhetstillstånd för vissa förenklade förfaranden har Finansdepartementet upprättat en promemoria, Enhetstillstånd för förenklade förfaranden – nya bestämmelser i EG:s tullagstiftning, med förslag på ändringar i svensk lagstiftning för att möjliggöra för företag att ansöka om enhetstillstånd. I promemorian föreslås också att Tullverket ska kunna offentliggöra förteckningar över medgivna tillstånd och innehavare av certifikat för godkända ekonomiska aktörer via Internet. Det föreslås slutligen att Sverige ska ansluta sig till den konvention om fördelning av den nationella andelen av tullmedlen som alla medlemsstaterna undertecknade våren 2009, *bilaga 2*.

Promemorians lagförslag finns i *bilaga 3*. Promemorian har remissbehandlats och en förteckning över remissinstanserna finns i *bilaga 4*. En sammanställning av remissyttrandena finns tillgänglig i lagstiftningsärendet (Fi2009/4775).

I lagrådsremissen behandlas promemorians förslag till ändringar i tullagen (2000:1281) och lagen (2001:185) om behandling av uppgifter i Tullverkets verksamhet.

4 Bestämmelser om enhetstillstånd

4.1 Tullagstiftningen – en översikt

Europeiska unionen (EU) grundar sig på en tullunion. Tullunionen innebär att EU-länderna tillämpar en gemensam tulltaxa vid import från eller export till tredje land och att tull eller avgift med motsvarande verkan inte får tas ut när en vara förs mellan två EU-länder. Den tull som tas ut vid import från tredje land utgör en viktig del av gemenskapens egna medel. En viss bestämd andel av de uppburna tullmedlen, 25 procent, får dock medlemslandet behålla som nationella medel.

4.1.1 Gemenskapens tullagstiftning

Grundbestämmelserna för tullproceduren finns i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen² (tullkodexen) och tillämpningskodexen. Bestämmelser om den gemensamma tulltaxan finns i rådets förordning (EEG) nr

¹ EGT L 253, 11.10.1993, s. 1 (Celex 31993R2454).

² EGT L 302, 19.10.1992, s. 1.

2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan³.

4.1.2 Införsel till eller utförsel från EU

När en vara förs in från tredje land till ett EU-land ska importen som regel anmälas till det EU-landets tullmyndighet. Varan ska därvid hänföras till en *godkänd tullbehandling*⁴.

Det finns flera olika former av godkänd tullbehandling, t.ex. övergång till fri omsättning, transitering, lagring i tullager, aktiv eller passiv förädling, bearbetning under tullkontroll, temporär import och export. Dessa former av godkänd tullbehandling kallas *tullförfaranden*⁵. Lagring i tullager, bearbetning under tullkontroll, temporär import samt passiv och aktiv förädling utgör i det sammanhanget vad som i gemenskapens tullagstiftning betecknas som *tullförfaranden med ekonomisk verkan*⁶. Andra former av godkänd tullbehandling är förvaring i frizon eller frilager, återexport, förstöring samt överlåtelse till staten.

En vara som importeras från tredje land till Sverige kan alltså t.ex. läggas upp på ett tullager i samband med att importen anmäls till Tullverket. Varan har i det fallet fortfarande status som *icke-gemenskapsvara*⁷. Skyldighet att betala tull har ännu inte uppkommit. Det är inte tillåtet att fritt förfoga över varan så länge dess *tullstatus*⁸ är oförändrad. Från tullagret kan varan föras över till någon annan godkänd tullbehandling utan att skyldighet att betala tull uppkommer. Varan kan t.ex. transiteras till ett annat EU-land och läggas upp på ett tullager där. Ett annat alternativ är att varan återexporteras från gemenskapen. I det fallet kommer någon skyldighet att betala tull inom gemenskapen överhuvudtaget inte att uppkomma.

Vid en rättsligt korrekt hantering av varan uppkommer en skyldighet att betala tull först när varan hänförs till övergång till fri omsättning genom en *tulldeklaration*⁹. Utifrån uppgifterna i deklarationen fastställer tullmyndigheten *tullskuldens*¹⁰ storlek. När tullskulden betalats eller säkerställts ska tullmyndigheten frigöra varan för övergång till fri omsättning (om det inte finns hinder för att frigöra varan på någon annan grund än att tull ska betalas).

4.1.3 Förenklade förfaranden

Tullkodexen ger under vissa förutsättningar möjligheter till förenklade förfaranden av olika slag vid användning av ett tullförfarande, t.ex. övergång till fri omsättning eller export. Merparten av den kommersiella

³ EGT L 256, 7.9.1987, s. 1 (Celex 31987R2658).

⁴ Se artikel 4.15 i tullkodexen.

⁵ Se artikel 4.16 i tullkodexen.

⁶ Se artikel 84.1 b i tullkodexen.

⁷ Se artikel 4.8 i tullkodexen.

⁸ Se artikel 4.6 i tullkodexen.

⁹ Se artikel 4.17 i tullkodexen.

¹⁰ Se artikel 4.9 i tullkodexen.

importen till Sverige görs med stöd av något förenklat förfarande. Förenklingar kan bl.a. utgöra förenklat deklarationsförfarande eller lokalt klareringsförfarande¹¹.

Förenklat deklarationsförfarande

Det förenklade deklarationsförfarandet för övergång till fri omsättning innebär att varan hänförs till förfarandet genom en förenklad deklaration som endast innehåller ett fåtal uppgifter om sändningen. Varan frigörs av tullmyndigheten på grundval av uppgifterna i den förenklade deklarationen. Vid ett senare tillfälle lämnas en kompletterande deklaration, som innehåller de återstående uppgifter som krävs enligt tullförfarandet.

Förfarandet vid export är i huvudsak detsamma.

Lokalt klareringsförfarande

Det lokala klareringsförfarandet för övergång till fri omsättning innebär att varan hänförs till förfarandet genom en notering i importörens bokföring, när varan befinner sig i importörens lokaler eller på annan anvisad eller godkänd plats. Som huvudregel ska importören först lämna en underrättelse till tullmyndigheten som därmed får en möjlighet att fysiskt kontrollera varorna. Varorna övergår till fri omsättning genom ett meddelande från tullmyndigheten. I vissa fall behövs inte någon underrättelse. I sådana fall övergår varan till fri omsättning genom noteringen i bokföringen. Inom en viss tid ska en kompletterande deklaration lämnas.

Förfarandet vid export är i huvudsak detsamma.

4.1.4 Nationell tullagstiftning

EG:s tullagstiftning är inte uttömmande. Det behövs även kompletterande och utfyllande nationella bestämmelser. I Sverige finns sådana bestämmelser bl.a. i tullagen (2000:1281), tullförordningen (2000:1306) och Tullverkets föreskrifter och allmänna råd (TFS 2000:20) om tullförfaranden m.m. (tullordning). Tullagen är uppbyggd på ett sådant sätt att det tydligt framgår när en bestämmelse kompletterar bestämmelserna i tullkodexen eller tillämpningskodexen. I den mån det finns bestämmelser i tullkodexen eller någon annan rättsakt görs i tullagen hänvisningar direkt till relevanta artiklar. Vidare finns det i lagen (2001:185) om behandling av uppgifter i Tullverkets verksamhet bestämmelser om hur uppgifter får behandlas i Tullverkets verksamhet i den utsträckning det inte är fråga om den brottsbekämpande verksamheten. För denna finns särskilda bestämmelser i lagen (2005:787) om behandling av uppgifter i Tullverkets brottsbekämpande verksamhet.

¹¹ Se artikel 76 i tullkodexen.

4.2 Gränsöverskridande tillstånd

För att använda vissa tullförfaranden krävs tillstånd från tullmyndigheten. Ett sådant tillstånd kan som regel endast användas i det land där tillståndet har lämnats. Behovet av arrangemang som berör mer än ett medlemsland förutsågs vid införandet av tullkodexen, där artikel 250 utgör en principiell grund för utvecklingen på området. Artikeln reglerar rättsliga verkningar i en medlemsstat av åtgärder som vidtagits, handlingar som utfärdats och sakförhållanden som konstaterats i en annan medlemsstat.

4.2.1 Enhetsstillstånd

Enligt tillämpningskodexen kan ett tillstånd som utfärdats i en medlemsstat användas i en annan medlemsstat avseende förfarandet för användning för särskilda ändamål och tullförfaranden med ekonomisk verkan.

När det gäller tullförfaranden med ekonomisk verkan finns i artiklarna 500 och 501 i tillämpningskodexen regler om hur tullmyndigheterna ska gå till väga när en ansökan om enhetsstillstånd görs. Av bestämmelserna framgår att en ansökan om enhetsstillstånd som regel ska göras hos tullmyndigheten i det land där sökandens huvudräkenskaper förs. Tullmyndigheten som tagit emot ansökan ska skicka en kopia av ansökan till tullmyndigheterna i övriga berörda länder (t.ex. ett land inom vilket ett tullager ska upprättas med stöd av det sökta enhetsstillståndet). Dessa har möjlighet att lämna invändningar inom 30 dagar. Om invändningar lämnas ska ansökan avslås i de avseenden som invändningar lämnats. Annars kan den godkännas. Om ett enhetsstillstånd medges ska en kopia av tillståndet skickas till berörda länders tullmyndigheter.

Problemet med dessa bestämmelser har ansetts vara att de enbart ger stöd för att utfärda enhetsstillstånd avseende ett begränsat antal förenklingar *i samband med* import eller export. De ger däremot inte ett tillräckligt stöd för att utfärda enhetsstillstånd för förenklingar avseende själva import- eller exportförfarandet. Det har sedan länge funnits ett intresse för att skapa sådana möjligheter. Svårösliga och återkommande problem har hittills inte gjort detta möjligt på gemenskapsnivå.

Vissa medlemsstater har därför startat försöksprojekt inom ramen för vilka dessa stater skapat möjligheter att utfärda enhetsstillstånd även för användning av sådana förenklingar vid import och export som gemenskapens tullagstiftning medger. En grundförutsättning för att detta ska vara möjligt är dock en mellanstatlig överenskommelse mellan de berörda medlemsstaterna.

Genom att träffa sådana överenskommelser kunde de medlemsländer som ville komma fram snabbare än vad gemenskapen som helhet förmodade göra, inom de ramar som överenskommelsen och gemenskapets rätt ställde upp, erbjuda aktörerna möjligheten att ha sina kontakter med tullmyndigheter i ett EU-land även avseende varor som fysiskt befinner sig i ett annat EU-land.

Kommissionen har uppmuntrat medlemsstaterna till dessa försöksprojekt. Under våren 2004 antog riksdagen en rad lagändringar som hade

till syfte att ge en grund även för Sverige att delta i denna projektverksamhet, jfr Möjlighet till förenklat tullförfarande, prop. 2003/04:41.

4.2.2 Mellanstatligt enhetstillstånd

I och med riksdagens antagande av prop. 2003/04:41 infördes begreppet *mellanstatligt enhetstillstånd* i den svenska lagstiftningen¹². Med begreppet avses ett tillstånd till en förenkling eller ett förfarande på tullområdet som medges i ett EU-land och kan tillämpas i ett annat medlemsland, där tillståndet inte enbart kan grundas på gemenskapsrätten utan det även behövs en överenskommelse mellan de två länderna.

Förslagen i propositionen hade till syfte att ge en grund för Sverige att delta i pilotverksamheten med mellanstatliga enhetstillstånd avseende det förenklade förfarandet lokalt klareringsförfarande (se avsnitt 4.1.3). Regeringen ansåg att det fanns fördelar med att delta i arbetet med att utveckla förfarandet med mellanstatliga enhetstillstånd, särskilt sett på längre sikt, eftersom det under lång tid hade funnits en efterfrågan från näringslivet på sådana förenklingar som ett system med mellanstatliga enhetstillstånd möjliggör.

Möjligheten att använda mellanstatliga enhetstillstånd föreslogs således bli begränsad till att avse det förenklade förfarandet lokalt klaringsförfarande. Detta eftersom det endast var avseende ett sådant förfarande som det hade gjorts en bedömning av vilka nationella åtgärder som krävdes för ett genomförande. Något annat förenklat förfarande för import eller export ansågs vid den tidpunkten inte vara aktuellt.

Lagändringarna som möjliggjorde att Sverige skulle kunna delta i pilotverksamheten trädde i kraft den 1 april 2004. Sverige har emellertid inte ingått någon bilateral överenskommelse om mellanstatliga enhetstillstånd.

4.3 Nya bestämmelser om enhetstillstånd

Arbetet med en grundlig revidering av tullkodexen har nyligen avslutats¹³ och arbetet med en omarbetning av tillämpningskodexen pågår. I väntan på resultatet av det arbetet har kommissionen antagit bestämmelser i tillämpningskodexen avseende enhetstillstånd för vissa förenklade förfaranden.

I tillämpningskodexen har det hittills funnits bestämmelser om enhetstillstånd som involverar tullförvaltningar i flera medlemsstater enbart när det gäller tullförfaranden med ekonomisk verkan och förfaranden för användning för särskilda ändamål. I syfte att förenkla för företagen har nu bestämmelserna om enhetstillstånd utvidgats till att även omfatta det förenklade deklarationsförfarandet och det lokala klareringsförfarandet

¹² Se t.ex. 1 kap. 5 § tullagen (2000:1281) i dess nuvarande lydelse.

¹³ Den nya tullkodexen, Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 450/2008 om fastställande av en tullkodex för gemenskapen (Moderniserad tullkodex), antogs den 23 april 2008 och publicerades den 4 juni 2008, se EUT L 145, 4.6.2008, s. 1 (Celex 32008R0450).

vid övergång till fri omsättning och export. Genom ändringen i tillämpningskodexen fastställs vilka uppgifter som minst måste deklarerars vid det förenklade deklarationsförfarandet eller som måste bokföras vid det lokala klareringsförfarandet. När enhetstillstånd används utgör dessa uppgifter den maximala mängd upplysningar som kan göras tillgängliga för ett tullkontor i en annan medlemsstat. Det införs också gemensamma bestämmelser för ändring, upphävande för viss tid och återkallelse av enhetstillstånd.

I tillämpningskodexen finns regler för beviljande av AEO-certifikat (AEO står för "Authorised economic operator", dvs. godkänd ekonomisk aktör). Att få status som godkänd ekonomisk aktör innebär att ett företag får vissa lättnader vid tullkontroller och företaget får också en förenklad tillståndsprövning om det ansöker om ett tillstånd till ett förenklat förfarande. Eftersom det kommer att förekomma att sådana certifikat kombineras med enhetstillstånd anpassas reglerna om beviljande, upphävande för viss tid och återkallelse av båda typerna av tillstånd till varandra så mycket som möjligt.

Genom de utvidgade bestämmelserna om enhetstillstånd får enligt EU-kommissionens bedömning aktörerna möjlighet att centralisera och integrera funktionerna för redovisning, logistik och distribution, vilket medför minskade administrativa kostnader och transaktionskostnader.

4.4 Tullskuldens uppkomst vid användning av ett enhetstillstånd

En fråga som är av särskilt intresse vid införandet av ett gemensamt system för att använda enhetstillstånd, t.ex. för att använda lokalt klareringsförfarande för import, är frågan om i vilket land tullskulden uppkommer.

Enligt gällande bestämmelser uppkommer tullskulden vid import med användning av ett lokalt klareringsförfarande i landet där varorna förs in i deklarantens bokföring. Skyldigheten att i förekommande fall betala mervärdesskatt och punktskatter i anledning av importen uppkommer enligt huvudregeln i det land som varan importerats till.

Införandet av enhetstillstånd förändrar inte förhållandena för var skyldigheten att betala skatt uppkommer. Det är fortfarande i det land som varan importerats till. Tullskulden anses däremot uppkomma i det tillståndsgivande landet vid tillämpning av det förenklade förfarandet lokal klarering. En tullskuld anses nämligen enligt artikel 215.1 i tullkodexen uppkomma på den plats där de omständigheter inträffar som förorsakar tullskulden. Vid tillämpningen av lokalt klareringsförfarande sker detta genom att deklaranterna för in varorna i fråga i bokföringen. Tullskulden uppkommer således på den plats, i den medlemsstat, där införandet i bokföringen sker.

Av artikel 253h.1, som hänvisar till artikel 14d, i tillämpningskodexen framgår att införandet i bokföringen normalt sett sker i tillståndslandet.

Avseende import med användning av ett förenklat deklarationsförfarande för övergång till fri omsättning uppkommer däremot enligt gällande regler tullskulden i det land där den förenklade tulldeklarationen lämnas in. Den förenklade tulldeklarationen lämnas vanligtvis till

myndigheten i det land där varan fysiskt befinner sig. Införandet av enhetstillståndet påverkar inte detta förhållande.

Den tullmyndighet som enligt artikel 217 i tullkodexen ska bokföra tullbelopp är den tullmyndighet som finns i den medlemsstat där tullskulden har uppkommit eller anses ha uppkommit, se artikel 215.3 i tullkodexen. Det innebär att bokförande tullmyndighet är den myndighet som finns i den medlemsstat där deklaranten för in varorna i sin bokföring eller i den medlemsstat där den förenklade tulldeklarationen lämnas in. Det blir då denna medlemsstat som blir skyldig att tillhandahålla egna medel enligt rådets förordning (EG, EURATOM) nr 1150/2000 av den 22 maj 2000 om genomförande av beslut 94/728/EG, Euratom om systemet för gemenskapens egna medel¹⁴. Det blir också denna medlemsstat som har rätt att behålla en viss andel – 25 procent – för uppbördskostnaderna, se artikel 10 i nämnda förordning.

4.5 Fördelning av den nationella delen av tulluppbörden

De nya bestämmelserna om enhetstillstånd avser bl.a. förenklade förfaranden för övergång till fri omsättning. Det innebär att de avser förfaranden som medför att en tullskuld uppstår och att tull därmed ska betalas. Tullmedel utgör en del av gemenskapens egna medel. Som framgår ovan får dock medlemsstaterna behålla 25 procent av tulluppbörden. Vid ett klareringsförfarande där endast en medlemsstat är inblandad eftersom varorna deklarerar i den stat där varorna kommer in, finns det inga oklarheter kring vilken medlemsstat som får behålla de 25 procenten tullmedel. Vid tillämpningen av de nya bestämmelserna om enhetstillstånd kommer två medlemsstater att vara inblandade, dels den medlemsstat som utfärdat tillståndet, dels den medlemsstat där varorna fysiskt befinner sig när de övergår till fri omsättning.

Av tullkodexens bestämmelser följer att tullskulden ska anses ha uppkommit på den plats där de omständigheter inträffar som förorsakar skulden. I de här aktuella fallen inträffar dessa omständigheter antingen på den plats där notering i bokföringen normalt sker (tillståndslandet) eller där den förenklade tulldeklarationen lämnas in (vanligtvis det land där varorna kommer in till EU). Härav följer att vid tillämpningen av ett enhetstillstånd ska tulluppbörden ske antingen i tillståndslandet eller landet där varorna har kommit in till EU. Det skulle vara den stat där tulluppbörden sker som får behålla de 25 procenten av tullmedlen. Det har dock inte ansetts vara rimligt att den andra medlemsstaten helt skulle gå miste om tullmedlen. Det har därför varit nödvändigt att lösa frågan om fördelningen av de 25 procent av tulluppbörden som medlemsstaterna har rätt att behålla. Detta har uppnåtts genom att medlemsstaterna har förhandlat fram en konvention, Konvention om centraliserad tullklarering avseende fördelning av nationella uppbördskostnader som behålls när de egna medlen överförs till EU:s budget¹⁵. Med uppbördskostnader avses i konventionen de belopp som medlemsstaterna får

¹⁴ EGT L 130, 31.5.2000, s. 1 (Celex 32000R1150).

¹⁵ Dok. 5641/09 UD 16.

behålla enligt artikel 2.3 i rådets beslut nr 2007/436/EG, Euratom av den 7 juni 2007 om systemet för Europeiska gemenskapernas egna medel, dvs. 25 procent av tulluppbörden. Konventionen innebär att den medlemsstat som har ansvar för tulluppbörden överför 50 procent av den nationella andelen av tulluppbörden till den andra medlemsstaten.

Frågan om vilken fördelning som skulle vara lämpligast har diskuterats ingående i tullkodexkommittén och dessförinnan i det särskilda projekt inom åtgärdsprogrammet Tull 2007 som haft i uppgift att utreda bl.a. detta. Projektet gjorde på grundval av en enkät som tillställdes medlemsstaterna beräkningar av aktiviteterna i den tillståndsgivande medlemsstaten respektive den deltagande medlemsstaten (dvs. landet där varorna kom in till EU). Resultatet av enkäten blev att den tillståndsgivande medlemsstaten bedömdes utföra 62 procent av arbetet och den andra medlemsstaten 38 procent. Detta gjorde att projektet valde att rekommendera en fördelning 50/50 i stället för den fördelning 25/75 som också diskuterats. I tullkodexkommittén uppnåddes enhällighet kring fördelningen 50/50, och det har sedan också varit den fördelning som medlemsstaterna enats om vid förhandlingarna om konventionen.

Av 10 kap. 2 § regeringsformen följer att regeringen inte får ingå en för riket bindande överenskommelse utan att riksdagen har godkänt denna om överenskommelsen förutsätter att lag ändras eller upphävs eller att ny lag stiftas, eller om överenskommelsen i övrigt gäller något ämne i vilket riksdagen ska besluta. Regeringen får heller inte ingå en för riket bindande internationell överenskommelse utan att riksdagen har godkänt den, om överenskommelsen är av större vikt. Enligt regeringens bedömning är den aktuella konventionen – som påverkar den svenska tulluppbörden – sådan att riksdagens godkännande bör inhämtas.

Enligt artikel 7.3 i konventionen träder densamma i kraft nittio dagar efter det att den sista signatärstaten har förklarat att den fullgjort alla de interna förfaranden som krävs för antagande av konventionen. Samtliga av EU:s 27 medlemsstater är signatärstater. Det innebär att konventionen träder i kraft först efter det att samtliga medlemsstater har ratificerat den. I samma artikel anges dock att varje medlemsstat som har fullgjort de interna förfarandena kan förklara att den kommer att tillämpa konventionen i förhållande till de medlemsstater som har avgivit motsvarande förklaring i fråga om de bestämmelser som omfattas av konventionen. Det innebär att medlemsstaterna inte behöver vänta tills den sista medlemsstaten har genomfört sina förfaranden innan de kan tillämpa konventionens bestämmelser. Eftersom det finns ett intresse av att bestämmelserna om enhetstillstånd kan börja tillämpas så snart som möjligt bör Sverige avge en sådan förklaring.

5 Överväganden och förslag

I denna lagrådsremiss föreslås de ändringar som behöver göras i tullagen (2000:1281) till följd av de nya bestämmelserna om enhetstillstånd i tillämpningskodexen. Vidare föreslås bestämmelser som medger att Tullverket offentliggör förteckningar över medgivna tillstånd och innehavare av certifikat för godkända ekonomiska aktörer via Internet.

Några ändringar består i att terminologin i tullagen anpassas till den som används i tillämpningskodexen genom att begreppet ”mellanstatligt enhetstillstånd” ersätts med ”enhetstillstånd”. Dessa ändringar kommenteras inte särskilt.

5.1 Minskade administrativa kostnader för import- och exportföretag

Regeringens förslag: I syfte att minska de administrativa kostnaderna för import- och exportföretag som har erhållit enhetstillstånd tas kravet på separat ansökan bort i 3 kap. 3 a § andra stycket tullagen (2000:1281). Vidare införs en möjlighet för Tullverket att medge undantag från kravet att lämna underrättelse enligt 4 kap. 26 § tullagen.

Promemorians förslag: Överensstämmer med regeringens förslag med undantag för några redaktionella ändringar.

Remissinstanserna: *Transportindustriförbundet* undrar hur skatten i praktiken ska deklarerats till Tullverket samt ifall ett företag kommer att bli tvingat att momsregistrera sig i alla länder som företaget vill använda som importland. Övriga instanser har inte haft någon synpunkt på detta förslag.

Skälen för regeringens förslag: Bestämmelsen i 3 kap. 3 a § tullagen tar sikte på situationen att ett enhetstillstånd har beviljats av en tullmyndighet i en annan medlemsstat och att det därför är denna tullmyndighet i den andra medlemsstaten som är behörig att ta emot tulldeklarationen.

I första stycket regleras att det finns en deklarationsskyldighet i skattehänseende till det svenska Tullverket när en vara fysiskt sätts i fri omsättning i Sverige med stöd av ett mellanstatligt enhetstillstånd utfärdat av ett annat EG-lands behöriga myndighet, trots att deklarationsskyldigheten avseende tull – och därmed tullskulden – uppkommer i det tillståndsgivande landet. I andra stycket skapas förutsättningar för att deklarationen med skatteredovisning ska kunna ges in till det andra landets tullmyndighet i samband med att tulldeklarationen lämnas dit. För att deklarationen med skatteredovisning ska få ges in till det andra landets tullmyndighet krävs att innehavaren av tillståndet särskilt ansökt om det hos Tullverket. Det andra landets tullmyndighet ska inte vidta någon åtgärd som innebär myndighetsutövning i fråga om deklarationen med skatteredovisning utan enbart agera som en brevlåda för det svenska Tullverkets räkning. Deklarationen med skatteredovisning ska anses ha kommit in till Tullverket när den togs emot av den andra landets behöriga myndighet. Att få ge in sin deklaration med skatteredovisning till det andra landets tullmyndighet är en rättighet för den som har fått tillstånd till det. Det kan aldrig vara en skyldighet.

Den nuvarande lydelsen av paragrafen innebär således att en separat ansökan måste göras hos Tullverket för att ett företag ska få tillåtelse att lämna in också sin deklaration med skatteredovisning till den andra medlemsstatens behöriga tullmyndighet. Det framstår som en onödig

administrativ börda att företaget måste ansöka separat om detta. Det borde vara tillräckligt att företaget ansöker om detta hos den tillståndsgivande tullmyndigheten, antingen i samband med ansökan om enhetstillstånd eller efter att enhetstillstånd medgivits. Detta förutsätter givetvis att det finns ett väl fungerande samarbete mellan tullmyndigheterna. Tullverket måste få information från den tillståndsgivande tullmyndigheten att det aktuella företaget har ansökt om att få lämna in sin deklaration med skatteredovisning där. Detta bör utan alltför mycket merarbete för myndigheterna kunna uppnås inom ramen för det informationsutbyte som alltid ska ske i samband med att enhetstillstånd medges och sedan tillämpas. Därför förslås att kravet på en separat ansökan tas bort.

I 4 kap. 26 § tullagen anges att en underrättelse i vissa fall ska lämnas till Tullverket om det finns en skyldighet att lämna en underrättelse till ett annat EG-lands behöriga myndighet enligt artikel 266 eller 285 i tillämpningskodexen. De fall då detta ska ske är då varan ska deklarerats för övergång till fri omsättning, export eller återexport med stöd av ett mellanstatligt enhetstillstånd och varan befinner sig inom det svenska tullområdet när den ska övergå till fri omsättning eller föras ut till tredje land. Enligt kommentaren till bestämmelsen i prop. 2003/04:41 (s. 55) är syftet med bestämmelsen att skapa ett system där det finns en underrättelseskyldighet mot det svenska Tullverket när en vara ska sättas i fri omsättning i Sverige eller exporteras från Sverige genom ett förfarande med stöd av ett mellanstatligt enhetstillstånd. Det anges vidare att denna nationella underrättelseskyldighet ska ha motsvarande omfattning som den underrättelseskyldighet som följer av gemenskapens tullagstiftning. En anledning till att denna bestämmelse bedömdes vara nödvändig torde ha varit att det inte fanns något system för kommunikation av anmälningar och deklarationer mellan EU:s tullmyndigheter. I takt med att detta system utvecklas torde behovet av en särskilt föreskriven underrättelseskyldighet minska. Eftersom systemet fortfarande är under uppbyggnad, finns det skäl att ha kvar bestämmelsen om underrättelseskyldighet. Det föreslås dock att det införs en möjlighet för Tullverket att medge undantag från skyldigheten. Företagen bör inte belastas med en underrättelseskyldighet om Tullverket bedömer att informationen lika gärna kan erhållas på annat sätt.

Transportindustriförbundet har ställt frågan hur skatten i praktiken ska deklarerats till Tullverket samt ifall ett företag kommer att bli tvingat att momsregistrera sig i alla länder som företaget vill använda som importland. Förhoppningen är att skatten ska kunna deklarerats på enklast möjliga sätt, t. ex genom en kopia av tulldeklarationen där företaget har fyllt i upplysningar avseende beskattningen. Avseende momsregistrering blir det ingen skillnad mot vad som idag gäller vid import av varor. Enhetstillståndet flyttar ju inte beskattningen mellan medlemsstaterna utan påverkar enbart förtullningen av varor.

5.2 Enhetstillstånd även för förenklat deklareringsförfarande

Regeringens förslag: Delegationsbestämmelsen i 4 kap. 24 § första stycket tullagen (2000:1281) ändras så att den även avser föreskrifter om att utfärda enhetstillstånd att använda förenklat deklareringsförfarande.

Promemorians förslag: Överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna: Ingen instans har haft någon synpunkt på detta förslag.

Skälen för regeringens förslag: Enligt 4 kap. 24 § första stycket tullagen får regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddela föreskrifter om att utfärda enhetstillstånd att använda lokalt klareringsförfarande. Som framgår av avsnitt 4.3 omfattar de nya bestämmelserna om enhetstillstånd såväl det lokala klareringsförfarandet som det förenklade deklareringsförfarandet. Tullverket bör därför ges möjlighet att utfärda föreskrifter avseende enhetstillstånd att använda båda dessa förenklade förfaranden. Därför bör delegationsbestämmelsen ändras, så att den även omfattar enhetstillstånd att använda förenklat deklareringsförfarande.

5.3 Kontrollåtgärder i samband med gränspassage samt statistik

Regeringens bedömning: Lagförslagen påverkar inte befintliga regler om kontroller i samband med gränspassage. Vidare krävs det inte några lagstiftningsåtgärder beträffande insamlande av statistikuppgifter.

Promemorians bedömning: Detta är frågor som inte behandlas i promemorian.

Remissinstanserna: *Sydsvenska Industri- och Handelskammaren* saknar en diskussion om huruvida varor som omfattas av nationella sanktioner och restriktioner vid import- eller export ska kunna inbegripas av ett enhetstillstånd. *Sydsvenska Industri- och Handelskammaren* tar även upp hanteringen av de statistikuppgifter som lämnas i en tulldeklaration. Företag med enhetstillstånd kommer att redovisa statistikuppgifter i tulldeklarationen som lämnas i det tillståndsgivande landet. Ska exempelvis ett svenskt företag som för in varor via en tysk gränsort följa svensk lagstiftning eller de tyska reglerna? *Sydsvenska Industri- och Handelskammaren* anför att det förefaller vara orimligt att ett svenskt företag måste följa upp vilka regler och förändringar i tullstatistiken som gäller från tid till annan i andra medlemsstater. Vidare undrar *Sydsvenska Industri- och Handelskammaren* hur överföring av statistik ska ske mellan olika medlemsstater i det fall en vara deklarerar i ett land men reell import och konsumtion sker i ett annat land. *Transportindustriförbundet* undrar hur själva gränspassagen i importlandet ska gå till.

Skälen för regeringens bedömning: Regeringen konstaterar att införandet av regler om enhetstillstånd inte påverkar reglerna om import- och exportrestriktioner. Ett enhetstillstånd rör deklarationen av varorna och ska inte påverka den rättsliga regleringen av själva gränspassagen. Den omständigheten att ett företag har ett enhetstillstånd ska således inte förta tullmyndigheten möjligheten att göra en kontroll av att befintliga restriktioner efterlevs. Samtidigt är det av stor vikt att de kontroller som behöver utföras genomförs på ett sådant sätt att handelsflödet störs så lite som möjligt. Det är också viktigt att hanteringen i de olika medlemsstaterna är så likformig som möjligt. I syfte att befrämja detta har EU-kommissionen tillsatt en arbetsgrupp som ska ta fram förslag till tydliga riktlinjer bl.a. beträffande kontroller av import- och exportrestriktioner. Sverige, genom Tullverket, deltar i arbetet i denna arbetsgrupp.

Den praktiska hanteringen av insamlandet av statistikuppgifter vid tillämpningen av enhetstillstånd förutsätter ett gott samarbete mellan de inblandade tullmyndigheterna. Det är väsentligt att de lösningar som tas fram inte ålägger företagen en ökad administrativ börda. Även dessa frågor är föremål för diskussioner i en av EU-kommissionen tillsatt arbetsgrupp. Sverige, genom Tullverket, deltar också i den arbetsgruppen. I nuläget bedömer regeringen att det inte krävs några lagstiftningsåtgärder beträffande insamlandet av statistikuppgifter.

5.4 Utförande av kontrollåtgärder i en annan medlemsstat för svensk räkning

Regeringens förslag: En ny bestämmelse införs i 4 kap. tullagen (2000:1281) som gör det möjligt för Tullverket att överlåta till tullmyndigheten i ett annat EG-land att vid tillämpningen av enhetstillstånd utföra kontrollåtgärder enligt tullagstiftningen för svensk räkning.

Promemorians förslag: Överensstämmer med regeringens förslag med undantag för några redaktionella ändringar.

Remissinstanserna: *Länsrätten i Stockholms län* konstaterar att det inte av förslaget framgår huruvida en kontrollåtgärd i enlighet med den nya bestämmelsen i 4 kap. 30 § tullagen, som utförs inom ett annat EG-lands tullområde men som ska anses ha vidtagits av Tullverket, kan utgöra ett överklagbart beslut. Övriga instanser har inte haft någon synpunkt på detta förslag.

Skälen för regeringens förslag: I artikel 250 i tullkodexen anges, att om ett tullförfarande tillämpas i flera medlemsstater ska de beslut, de åtgärder för identifiering som vidtagits eller överenskommits och de handlingar som utfärdats av tullmyndigheterna i en medlemsstat ha samma rättsliga verkan i andra medlemsstater som beslut, vidtagna åtgärder och handlingar som utfärdats av tullmyndigheterna i var och en av dessa medlemsstater. Vidare ska de sakförhållanden som konstateras när kontroller utförs av tullmyndigheterna i en medlemsstat ha samma bevisvärde i andra medlemsstater som de sakförhållanden som konstateras av tullmyndigheterna i var och en av dessa medlemsstater.

En konsekvens av de nya bestämmelserna om enhetstillstånd i tillämpningskodexen är att kontrollåtgärder enligt tullagstiftningen ska kunna utföras av en tullmyndighet i ett annat EG-land för svensk räkning. Detta innebär med andra ord att en förvaltningsuppgift som innefattar myndighetsutövning i vissa situationer ska kunna överlåtas till ett annat land. En bestämmelse bör därför tas in i 4 kap. tullagen enligt vilken Tullverket ska kunna överlåta till tullmyndigheten i en annan medlemsstat att, vid tillämpning av ett förfarande med stöd av ett enhetstillstånd utfärdat i Sverige inom den andra medlemsstatens tullområde, utföra kontrollåtgärder enligt tullagstiftningen för svensk räkning. En sådan bestämmelse aktualiserar en tillämpning av 10 kap. 5 § fjärde stycket regeringsformen, vilket innebär att riksdagens beslut ska fattas med tre fjärdedels majoritet eller i grundlagsordning.

Det kan finnas skäl att nämna att det i lagen (1959:590) om gränstullsamarbete med annan stat finns vissa bestämmelser som medför att annan stats tulltjänstemän får utöva myndighet för svensk räkning i den andra staten. Bestämmelserna i den lagen tar dock sikte på det gränstullsamarbete som Sverige har med främst Norge, Finland och Danmark och får endast utövas inom särskilda zoner, s.k. kontrollzoner. Lagen kan inte anses omfatta det samarbete rörande enhetstillstånd som det nu är fråga om. Det bedöms vidare inte vara ändamålsenligt att göra ändringar i den lagen. Det är tullagen som kompletterar tullkodexen och tillämpningskodexen, och det är därför naturligt att den nya bestämmelsen tas in i tullagen.

De aktuella kontrollåtgärderna kommer således att vidtas i ett annat EG-land, men för svensk räkning. Åtgärderna ska anses som om de vidtagits av det svenska Tullverket. Det kommer att vara fråga om kontroller som utförs inom ramen för ett hos Tullverket pågående ärende om tullklarering. En utländsk myndighets beslut om att genomföra en kontroll kan inte överklagas hos svensk domstol. Däremot torde det normalt vara möjligt att angripa ett underlag som en utländsk myndighet har gett in till Tullverket i samband med ett överklagande av verkets slutliga beslut.

5.5 Tulltillägg på mervärdesskatt

Regeringens förslag: Ett förtydligande görs i 8 kap. 1 § tullagen (2001:1281) så att det klart framgår att tulltillägg kan påföras den som har skyldighet att lämna deklaration med skatteredovisning i Sverige trots att tulldeklarationen har lämnats in i en annan medlemsstat.

Promemorians förslag: Detta är en fråga som inte behandlas i promemorian.

Remissinstanserna: *Tullverket* har i sitt remissvar ställt frågan huruvida tulltillägg kan påföras den som är skyldig att lämna deklarationen med skatteredovisning i Sverige, men tulldeklarationen har lämnats in i en annan medlemsstat som en följd av att enhetstillståndet är utfärdat i denna senare medlemsstat men varorna rent fysiskt befinner sig i Sverige. Verket föreslår en förtydligande bestämmelse i 8 kap. 1 § tullagen.

Skälen för regeringens förslag: I 8 kap. 1 § tullagen anges att vid tillämpningen av bestämmelserna i kapitlet gäller vad som sägs om gäldenär även den som är skyldig att betala skatt enligt 5 kap. 11 §. Syftet med denna bestämmelse är att klargöra att bestämmelserna om tulltillägg ska kunna tillämpas även då varan i fråga inte är tullbelagd, men annan importskatt ska tas ut (se prop. 1999/2000:126 s. 155). 5 kap. 11 § första stycket tullagen innehåller en upplysning om att bestämmelser om skyldighet att med anledning av import eller införsel som avses i 3 kap. 3 § eller 3 a § betala annan skatt än tull finns i bl.a. mervärdesskattelagen (1994:200). Hänvisningen till 3 kap. 3 a § tullagen tillkom vid de ändringar i tullagen som gjordes 2004 för att möjliggöra tillämpningen av mellanstatliga enhetstillstånd. Den bestämmelsen behandlar situationen då en vara deklarerats för övergång till fri omsättning med stöd av ett enhetstillstånd som utfärdats i ett annat EG-land, och varan fysiskt befinner sig i Sverige då den övergår till fri omsättning. I sådana fall ska importen i skattehänseende anmälas till Tullverket genom en deklaration med skatteredovisning. Avsikten har varit att bestämmelserna om tulltillägg i 8 kap. tullagen skulle bli tillämpliga även beträffande sådan mervärdesskatt som ska uppbäras i Sverige vid användningen av ett enhetstillstånd. Regeringen kan dock hålla med Tullverket om att detta inte helt klart framgår av ordalydelsen i 8 kap. tullagen. I 8 kap. 2 § anges nämligen att tulltillägg ska tas ut om den som är gäldenär och *skyldig att lämna tulldeklaration* på annat sätt än muntligen under förfarandet har lämnat en oriktig uppgift till ledning för tulltaxeringen. Regeringen föreslår därför att det i enlighet med Tullverkets förslag förs in en förtydligande bestämmelse i 8 kap. 1 § tullagen, av vilken det framgår att det som sägs om tulldeklaration även ska gälla sådan deklaration med skatteredovisning som avses i 3 kap. 3 a § tullagen.

5.6 Information till allmänheten

Regeringens förslag: Ändringar görs i lagen (2001:185) om behandling av uppgifter i Tullverkets verksamhet som tydliggör att Tullverket kan ge allmänheten tillgång till information om tillstånd och certifikat för godkända ekonomiska aktörer via Internet. En förutsättning ska dock vara att tillståndshavaren eller innehavaren av certifikatet har lämnat samtycke till offentliggörandet i förväg.

Promemorians förslag: Överensstämmer med regeringens förslag med undantag för några redaktionella ändringar.

Remissinstanserna: *Länsrätten i Stockholms län* frågar sig hur en tvist om huruvida samtycke till publicering verkligen har förelegat är tänkt att hanteras. *Datainspektionen* påpekar att den föreslagna bestämmelsen om information till allmänheten omfattar information om innehavare av andra certifikat än enhetstillstånd. *Datainspektionen* anser att det även beträffande dessa andra personer bör klargöras vilka uppgifter som kan komma att offentliggöras. Vidare frågar sig *Datainspektionen* om möjligheterna att enligt tillämpningskodexen offentliggöra ”namn på och

adress till de företag som inkluderas i tillståndet och som agerar för tillståndshavarens räkning” kan innebära att personuppgifter publiceras beträffande andra än de som har samtyckt. Övriga instanser har inte haft någon synpunkt på detta förslag.

Skälen för regeringens förslag: Enligt artikel 253m.3 i tillämpningskodexen får kommissionen och medlemsstaterna, med samtycke i förväg från tillståndshavaren, via Internet offentliggöra en förteckning över enhetstillstånd samt de icke-konfidentiella uppgifter som anges i avdelning II punkt 16 i de förklarande anmärkningarna till det ansökningsformulär för förenklade förfaranden som fastställs i bilaga 67. Enligt sagda punkt 16 måste den sökande vid tiden för ansökan om enhetstillstånd gå med på att utbyta samtliga uppgifter med tullmyndigheterna i vilken medlemsstat som helst och kommissionen. Vidare kan den sökande, genom ett kryss i tillämplig ruta, gå med på att icke-konfidentiella uppgifter offentliggörs för allmänheten på Internet. I punkten klargörs att det är följande uppgifter som ska tillhandahållas för den bredare allmänheten: Namn på och adress till innehavaren av enhetstillståndet, tillståndets nummer, vissa förfarandekoder, uppgift om tillståndet gäller import eller export, ISO alfa 2-landskod för involverade medlemsstater samt namn på och adress till de företag som inkluderats i tillståndet och som agerar för tillståndshavarens räkning.

Tullverket har under hand uttryckt önskemål om att få möjlighet att via en webbtjänst tillhandahålla såväl denna information som icke sekretessbelagd information om andra tillstånd och certifikat för godkända ekonomiska aktörer (AEO-certifikat). Verket ifrågasätter om de nuvarande bestämmelserna i lagen om behandling av uppgifter i Tullverkets verksamhet medger detta.

Det framstår som lämpligt att Tullverket ges möjlighet att tillhandahålla en sådan webbtjänst. Det ligger helt i linje med den inriktning mot modernare arbetssätt som Sverige verkar för på EU-nivå. Det ligger också väl i linje med det krav som ställs på Tullverket att tillhandahålla lättillgänglig information och service. Förutsättningen bör dock vara att tillståndshavaren eller innehavaren av AEO-certifikatet givit sitt samtycke till offentliggörande av uppgifterna via Internet. På detta sätt blir integritetsskyddet säkerställt.

Lagen om behandling av uppgifter i Tullverkets verksamhet tillämpas vid behandling av personuppgifter. Lagen gäller också i vissa delar vid behandling av uppgifter om juridiska personer, t.ex. bestämmelserna om för vilka ändamål uppgifter får behandlas. Uppgifter angående tillstånd och AEO-certifikat rör till allra största delen juridiska personer. Det kan dock inte uteslutas att personuppgifter i vissa fall kan förekomma. Ovan har angetts vilka slag av uppgifter det rör sig om när det gäller enhetstillstånden. Vad gäller övriga typer av tillstånd och AEO-certifikat avser det uppgifter av liknande karaktär, t.ex. organisationsnummer, firma, adress, typ av tillstånd/AEO-certifikat och uppgifter om företaget agerar som ombud. Det rör sig således inte om typiskt sett integritetskänsliga uppgifter.

I lagstiftning som rör personuppgiftsbehandling är det mycket viktigt att ändamålen med behandling av uppgifter är tydligt angivna. Detta följer bl.a. av Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av person-

uppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter (dataskyddsdirektivet), som antogs den 24 oktober 1995. Däri sägs bl.a. att ändamålen ska vara uttryckligen angivna vid tiden för insamling av uppgifterna och att de ändamål för vilka uppgifterna senare behandlas inte får vara oförenliga med de ursprungliga ändamålen. För att undanröja eventuella tveksamheter beträffande om uppgifter får behandlas för ändamålet att göra dem tillgängliga för allmänheten, föreslås en ny ändamålsbestämmelse med innebörd att uppgifter får behandlas för att tillhandahålla allmänheten information om tillstånd och AEO-certifikat.

Som nämns ovan anges i artikel 253m.3 i tillämpningskodexen att offentliggörandet av förteckningen över enhetstillstånd via Internet förutsätter samtycke i förväg från tillståndshavaren. Denna bestämmelse är direkt tillämplig och det behövs inte någon kompletterande regel i svensk rätt såvitt avser kravet på samtycke. En upplysning om bestämmelsen bör dock föras in i lagen. Som nämns ovan är avsikten att kravet på samtycke i förväg ska gälla även andra tillstånd och AEO-certifikat. Därför bör en sådan bestämmelse tas in i lagen. Bestämmelsen bör lämpligen placeras i lagens kapitel om tulldatabasen.

Avsikten är således att Tullverket ska kunna publicera information om enhetstillstånd och andra tillstånd samt AEO-certifikat på Internet. Detta skulle ske genom att Tullverket lägger ut ett utdrag ur ett register på Internet. Det är således inte fråga om att allmänheten skulle få direktåtkomst till uppgifterna i Tullverkets databas. Någon reglering beträffande direktåtkomst behövs därför inte.

I lagen om behandling av uppgifter i Tullverkets verksamhet anges att det i Tullverkets verksamhet ska finnas en samling uppgifter som med hjälp av automatiserad behandling används gemensamt för de i 1 kap. 4 och 5 §§ angivna ändamålen (tulldatabas). Även för det nu föreslagna ändamålet bör uppgifter behandlas i tulldatabasen, varför bestämmelsen om tulldatabasen bör ändras till att omfatta även detta.

33 § personuppgiftslagen gäller även för behandling av uppgifter enligt lagen om behandling av uppgifter i Tullverkets verksamhet. Offentliggörande av personuppgifter på Internet har tidigare bedömts utgöra en överföring av personuppgifter till tredje land, vilket är förbjudet enligt 33 § personuppgiftslagen (1998:204) med vissa undantag. I senare lagstiftningsärenden och utredningar (se t.ex. SOU 2004:106 Folkbokföringsuppgifter hos arkivmyndigheterna, Integritet-Effektivitet-Tillgänglighet, SOU 2004:6 Översyn av personuppgiftslagen, se även Personuppgiftslagen En kommentar av Sören Öman och Hans-Olof Lindblom, 2007) har dock slutsatsen dragits att så inte är fallet, främst efter ett avgörande i EG-domstolen, dom den 6 november 2003 i mål C-101/01, det s.k. Bodil-målet. Genom avgörandet har lagts fast att offentliggörande av uppgifter på en webbsida inte utan vidare omfattas av begreppet ”överföring av uppgifter till tredje land”, även om dessa uppgifter härigenom blir åtkomliga för personer i tredje land. Det bedöms därför i detta lagstiftningsärende inte krävas några bestämmelser som reglerar överföring av personuppgifter till tredje land.

Som framgår ovan är en absolut förutsättning för att publicering ska få ske att tillståndshavaren eller innehavaren av certifikatet har lämnat samtycke i förväg till publiceringen. Det ankommer på Tullverket att försäkra sig om att samtycke, såväl avseende vem som ska lämna

samtycke som vilka uppgifter det gäller, föreligger innan publicering sker. Om mot förmodan den situationen ändå skulle uppstå att det i efterhand visar sig att samtycke inte förelegat, skulle förutsättningar för publicering inte föreligga, varför de aktuella uppgifterna bör tas bort.

5.7 Ikraftträdande

Regeringens förslag: De föreslagna lagändringarna träder i kraft den 1 april 2010.

Promemorians förslag: De föreslagna lagändringarna föreslås träda i kraft den 1 januari 2010.

Remissinstanserna: *Tullverket*, som inte emotsätter sig det föreslagna ikraftträdandet av lagändringarna, varnar för att det i dag saknas IT-stöd för att tullmyndigheterna ska kunna utbyta uppgifter vid tillämpningen av enhetstillstånd. För att tillämpningen ska fungera i praktiken behövs möjligheter att kommunicera elektroniskt. Det handlar om att kunna skicka och ta emot uppgifter från tulldeklarationer, skicka och ta emot beslut samt beställa och rapportera kontrollåtgärder, allt i realtid. Tullverket hänvisar till det arbete som bedrivs inom ramen för Tull2013-programmet. EU-kommissionen har startat ett projekt för genomförande av de nya bestämmelserna om förenklade förfaranden och enhetstillstånd. Projektet behandlar genomförande av lagstiftningen, förbättringen av riktlinjer samt tekniska lösningar för informationsutbyte mellan medlemsstater vid tillämpningen av enhetstillstånd. Tullverket påpekar att det inte kommer att föreligga något resultat från detta projektarbete redan då de föreslagna lagändringarna ska träda i kraft. *Sydsvenska Industri- och Handelskammaren*, som tagit del av Tullverkets yttrande, uttrycker oro för att bestämmelserna om enhetstillstånd inte ska börja tillämpas direkt då lagändringarna träder i kraft. Handelskammaren anser att Tullverket bör anmodas att påskynda arbetet med införandet av enhetstillstånd och att, om befintliga resurser inte är tillräckliga, extra resurser bör tillföras Tullverket så att import och export med hjälp av enhetstillstånd kan bli en realitet under 2010. Övriga instanser har inte haft någon synpunkt på detta förslag.

Skälen för regeringens förslag: Av artikel 3 i förordningen (EG) nr 1192/2008 framgår att förordningen träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i Europeiska unionens offentliga tidning, vilket skedde den 6 december 2008. Enligt samma artikels tredje punkt ska bestämmelserna om enhetstillstånd tillämpas från och med den 1 januari 2009. De bestämmelser som rör elektroniskt uppgiftslämnande samt detaljer i formulär för ansökningar och tillstånd, dvs. punkterna 5, 25 och 93 i artikel 1, ska tillämpas från och med den 1 januari 2011. Det finns emellertid en bestämmelse i artikel 253h.5 i tillämpningskodexen som innebär att så länge det inte finns ett sådant elektroniskt system för uppgiftsutbyte mellan involverade medlemsstater som behövs för det berörda tullförfarandet, får den tillståndsgivande tullmyndigheten avslå en ansökan om enhetstillstånd om ett enhetstillstånd skulle skapa en oproportionell administrativ börda. Utgångspunkten är således att det är

tullmyndigheten som ska avgöra när det är praktiskt möjligt att hantera enhetstillstånd. Enligt regeringens mening står det klart att det bör ankomma på Tullverket att bedöma när de praktiska förutsättningarna att bevilja ansökningar om enhetstillstånd föreligger. Regeringen utgår ifrån att Tullverket vid denna bedömning tar hänsyn till näringslivets behov av ytterligare förenklade tullförfaranden genom enhetstillstånd. Verket måste emellertid också ta hänsyn till vikten av att det system som tillämpas är tillräckligt säkert för att en riktig tulluppbörd ska kunna säkerställas, liksom överhuvudtaget säkerheten i leveranskedjan. Regeringen återkommer till frågan om de ekonomiska konsekvenserna av införandet av enhetstillstånd i avsnitt 6.

Vad så gäller de nu föreslagna lagändringarna anser regeringen att det är angeläget att det finns en rättslig grund för det fortsatta arbetet med införande av enhetstillstånd, varför de föreslagna lagändringarna bör träda i kraft så snart som möjligt. Lämplig tidpunkt bedöms vara den 1 april 2010. Regeringen föreslår därför att de aktuella lagändringarna ska träda i kraft den 1 april 2010.

6 Ekonomiska konsekvenser

Offentligfinansiella effekter

Tillämpningen av enhetstillstånd kan ha en finansiell effekt med tanke på konventionen om överföring av 50 procent av den nationella andelen av tulluppbörden från tillståndslandet till det land som varorna fysiskt kommer in till. Det är inte fråga om en utgift, utan om intäktsbortfall i de fall Sverige är tillståndsland och måste föra över hälften av den nationella andelen av tulluppbörden till landet som varorna kommer in till. Å andra sidan blir det fråga om en intäktsförstärkning i de fall varorna i stället kommer in till Sverige och Sverige således får ta emot hälften av den nationella andelen från tillståndslandet.

Det är mycket svårt att göra en uppskattning av den finansiella effekten av användningen av enhetstillstånd. Det beror på hur handelsflödena kommer att se ut, och i hur många fall Sverige blir tillståndsland respektive det land som varorna kommer in till. Den befintliga referensen är den nationella andelen av Sveriges totala tulluppbörd, som år 2008 uppgick till ca 1 miljard kronor. Hela tulluppbörden kommer dock aldrig att omfattas av förfaranden inom ramen för enhetstillstånd. Det torde endast vara företag med verksamhet i såväl Sverige som i minst ett annat medlemsland som kan dra fördel av ett enhetstillstånd. Jämförelsen med den nuvarande tulluppbörden är dessutom bara delvis relevant eftersom de företag som avser att ansöka om enhetstillstånd med Sverige som tillståndsland i dag deklarerar sina import och betalar tull i andra medlemsstater. Tullverket har år 2008 uppgivit att 30 företag har uttryckt intresse av att använda sig av enhetstillstånd.

Den nu aktuella konventionen omfattar alla EU:s medlemsstater, men det som i slutändan avgör vilka medlemsstater som blir involverade är näringslivets intressen.

I det ovanstående har utgångspunkten varit att företagen väljer att låta frigöra varorna på samma plats oavsett om det finns möjlighet att använda ett enhetstillstånd eller inte. Som påpekades i prop. 2003/04:41 (s. 53) är det dock inte givet att det är på det sättet. Den korrekta jämförelsen kan vara mellan att förlora vissa intäkter genom att använda ett system med enhetstillstånd och att förlora ännu större intäkter om man inte gör det, därför att viss verksamhet flyttar.

Även effekterna för näringslivet bör beaktas. En viktig drivkraft bakom tanken med enhetstillstånd är att det kan ge fördelar för företag med verksamhet i flera medlemsländer genom att företaget kan ha sin huvudsakliga kontakt med ett medlemslands tullmyndighet. Detta torde innebära att denna förenkling, som efterfrågas av näringslivet, medför minskade administrativa kostnader.

Som framgår ovan kommer ett system med enhetstillstånd innebära att de inblandade medlemsstaterna ska dela på de 25 procent av tullmedlen som får behållas av medlemsstaterna. Sverige ska således i vissa fall överföra 12,5 procent till det land som varorna kommer in till, och i andra fall ska Sverige ta emot 12,5 procent. Avsikten är att Tullverket ska hantera detta. Någon författningsändring behövs inte. Betalningar till eller från inblandade medlemsstater bör redovisas mot inkomsttitel.

I samband med de lagändringar som gjordes 2004 gjorde Tullverket bedömningen att de arbetsuppgifter som skulle tillkomma för de fall då Sverige var tillståndsgivande land skulle vara av begränsad omfattning. En anledning till detta var att en förutsättning för att enhetstillstånd skulle beviljas var att företaget lämnade sina tulldeklarationer elektroniskt. Även utfärdandet av tullräkning och inbetalning av tullavgifter skulle ske elektroniskt. Detta är omständigheter som fortfarande gör sig gällande. Vidare pågår det på EU-nivå ett arbete med att få gemensamma lösningar för hantering av enhetstillstånd på plats, liksom behövliga IT-system för överföring av uppgifter mellan medlemsstaterna. Tillgången till dessa gemensamma system kommer att medge en smidig hantering av enhetstillstånden. Som tidigare nämnts i avsnitt 5.7 har *Tullverket* påpekat att det idag saknas IT-stöd för att tullmyndigheterna ska kunna utbyta uppgifter vid tillämpning av enhetstillstånd. Skulle systemet med enhetstillstånd börja tillämpas idag vore tullmyndigheterna tvungna att utbyta information via ett kostsamt papperssystem. *Sydsvenska Industri- och Handelskammaren* anser å sin sida att Tullverket bör anmodas att påskynda arbetet med införandet av enhetstillstånd och att, om befintliga resurser inte är tillräckliga, extra resurser bör tillföras Tullverket så att import och export med hjälp av enhetstillstånd kan bli en realitet under 2010. Regeringen delar Tullverkets bedömning att en förutsättning för att systemet med enhetstillstånd ska kunna fungera smidigt och säkert i praktiken är att det finns en möjlighet för tullmyndigheterna att kommunicera elektroniskt. Detta torde bäst kunna uppnås genom de gemensamma lösningar som nu håller på att utarbetas på EU-nivå. Det kan tilläggas att Sverige, genom Tullverket, tar del i arbetet i EU-kommissionens arbetsgrupper i syfte att få tillfredsställande lösningar på plats.

Den sammantagna bedömningen är att de eventuella merkostnader som hanteringen av enhetstillstånd kan medföra bör rymmas inom Tullverkets befintliga anslagsram. Detsamma gäller kostnader beträffande införandet

av en möjlighet för Tullverket att offentliggöra uppgifter om tillstånd och innehav av AEO-certifikat via Internet.

Tullverket har i sitt remissvar ställt frågan huruvida det föreligger någon risk för att bristfälliga kontrollåtgärder i en deltagande medlemsstat kan medföra att Sverige blir betalningsskyldigt för icke uppburna tullbelopp som kan vara hänförliga till import som sker med stöd av ett enhetstillstånd. Detta är en fråga som har berörts i de diskussioner som förts mellan EU-kommissionen och medlemsstaterna bl.a. inom ramen för tullkodexkommittén. Huvudregeln anses vara att ansvaret för en felaktig tulldeklaration ligger på den tillståndsgivande medlemsstaten oavsett var godset kommer in. Om det däremot skulle handla om olaglig införsel och varan överhuvudtaget inte anmäls så blir den medlemsstat ansvarig där den olagliga införseln inträffar.

Konsekvenser för näringslivet

De föreslagna lagändringarna är en direkt följd av ändringarna i tillämpningskodexen. Något utrymme att välja alternativa lösningar eller att inte göra någon ändring av reglerna finns inte. Även de föreslagna ändringarna i lagen (2001:185) om behandling av uppgifter i Tullverkets verksamhet har huvudsakligen sin grund i ändringarna i tillämpningskodexen.

Författningsförslagen i denna promemoria bedöms inte medföra några kostnader i sig. De bedöms överhuvudtaget ha tämligen begränsade konsekvenser för näringslivet. Som framgår av redogörelsen för gällande rätt i avsnitt 4.2.2 finns det redan i den svenska lagstiftningen bestämmelser om enhetstillstånd. Genom förslagen i denna promemoria görs en anpassning av dessa bestämmelser så att de bättre överensstämmer med de nya bestämmelserna i tillämpningskodexen. Det rör sig mest om att anpassa terminologin och att ta bort bestämmelser som blivit överflödiga sedan regler i tillämpningskodexen införts. Det föreslås också en viss förenkling av hanteringen genom att kravet på en separat ansökan tas bort i 3 kap 3a § tullagen och att Tullverket ges möjlighet att medge undantag från kravet på att lämna underrättelse enligt 4 kap. 26 § tullagen.

Däremot har de nya bestämmelserna om enhetstillstånd i tillämpningskodexen konsekvenser för näringslivet. Regleringen rörande enhetstillstånd berör de företag som importerar och exporterar varor. Tanken med enhetstillstånd är att ett företag ska kunna fullgöra sina deklarations- och betalningsskyldigheter beträffande tull genom kontakt med en viss tullmyndighet även om varorna importeras till eller exporteras från en annan medlemsstat. Det torde därför främst vara företag som har verksamhet i två eller flera medlemsstater som har intresse av enhetstillstånd. Som nämns ovan har 30 företag uttryckt intresse för att få enhetstillstånd utfärdade i Sverige. Eftersom det är fråga om ett helt nytt förfaringsätt finns det inte några mätningar och det är inte möjligt att ange hur mycket de administrativa kostnaderna kan förväntas minska vid en tillämpning av enhetstillstånd för övergång till fri omsättning eller export. Själva ansökningsförfarandet torde medföra vissa administrativa kostnader, men fördelarna med enhetstillstånd bör väga upp detta mer än väl. Den

projektgrupp inom ramen för åtgärdsprogrammet Tull 2007 som hade i uppdrag att utreda möjligheterna att utvidga tillämpningen av enhetstillstånd redovisade i sin slutrapport från september 2007 de huvudsakliga fördelarna med enhetstillstånd. När det gäller företagen ansågs de vara

- att det skulle bli möjligt att sända varor direkt till den plats där de avsågs konsumeras och att transiteringstiden och transiteringskostnaderna skulle minska,
- att myndighetskontakten skulle förenklas genom att kontakt bara behövdes tas med en tullmyndighet (undanröjer bl.a. språksvårigheter),
- att möjligheterna att centralisera hanteringen skulle ge minskat behov av att använda tullombud och minskat antal transaktioner,
- att efterlevnaden av regelverket skulle öka och riskhanteringen förbättras, samt
- att de europeiska företagen får konkurrenskraft på den globala marknaden.

7 Författningskommentar

Förslag där ändringen innebär att begreppet ”mellanstatligt enhetstillstånd” i olika böjningsformer har ersatts av begreppet ”enhetstillstånd” i motsvarande form kommenteras inte. Inte heller kommenteras bestämmelser där ändringen endast innebär att ordet ”skall” ändrats till ”ska”.

7.1 Förslaget till lag om ändring i tullagen (2000:1281)

1 kap.

5 §

Det behövs inte någon definition av begreppet ”enhetstillstånd”, eftersom begreppet definieras i artikel 1.13 i tillämpningskodexen.

3 kap.

3 a §

I *första stycket* har redaktionella ändringar gjorts. Syftet är att anpassa innehållet i stycket till ändringarna i tillämpningskodexen.

En bakgrund till ändringarna i *andra stycket* finns i avsnitt 5.1. De inledande orden i stycket ändras för att den som i en annan medlemsstat har ansökt om ett enhetstillstånd inte också ska behöva göra en särskild ansökan hos Tullverket angående inlämnande av deklARATIONEN med skatteredovisning.

4 kap.

24 §

I *första stycket* ändras texten så att det framgår att inte bara lokalt klareringsförfarande utan också förenklat deklarationsförfarande omfattas av bestämmelserna om enhetstillstånd.

26 §

I *första stycket* har en uppdatering gjorts; bestämmelser om skyldighet att lämna särskild underrättelse finns numera i artiklarna 266 och 285a i tillämpningskodexen.

Vidare föreslås ett nytt *tredje stycke* där det anges att Tullverket får medge undantag från skyldigheten att lämna underrättelse. Förslaget behandlas i avsnitt 5.1.

30 §

Paragrafen är ny. Den innehåller en bestämmelse som klargör att tullmyndigheten i det land som varorna kommer in till får utföra kontrollåtgärder för svensk räkning inom ramen för tillämpningen av ett enhetstillstånd som utfärdats av svenska Tullverket. Förslaget behandlas i avsnitt 5.4.

8 kap.

1 §

Andra stycket är nytt och utgör ett förtydligande så att det klart framgår att tulltillägg kan påföras den som har skyldighet att lämna deklaration med skatteredovisning i Sverige trots att tulldeklarationen har lämnats in i en annan medlemsstat. Förslaget behandlas i avsnitt 5.5.

7.2 Förslaget till lag om ändring i lagen (2001:185) om behandling av uppgifter i Tullverkets verksamhet

1 kap.

4 a §

Paragrafen är ny. Ändamålsbestämmelsen säkerställer att uppgifter får behandlas för ändamålet att informera allmänheten om tillstånd och certifikat för godkända ekonomiska aktörer. Förslaget behandlas i avsnitt 5.6.

2 kap.

1 §

Genom ändringen inryms det nya ändamålet i 1 kap. 4 a § i bestämmelsen. Förslaget behandlas i avsnitt 5.6.

8 a §

Paragrafen är ny. Bestämmelserna har samband med den nya ändamålsbestämmelsen i 1 kap. 4 a §. I första stycket upplyses om att det i tillämpningskodexen finns bestämmelser om offentliggörande via Internet av uppgifter om enhetstillstånd. Genom andra stycket stadgas ett krav på samtycke i förväg för offentliggörande via Internet avseende även övriga slag av tillstånd och AEO-certifikat, genom en hänvisning till tillämpningskodexen. Den nya paragrafen föranleder en ny rubrik. Paragrafen behandlas i avsnitt 5.6.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG)
nr 1192/2008¹

av den 17 november 2008
om ändring av förordning (EEG) nr 2454/93 om
tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG)
nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober
1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen², särskilt artikel
247, och

av följande skäl:

(1) I kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93³ finns i nuläget
bestämmelser om enhetstillstånd som involverar tullförvaltningar i flera
medlemsstater enbart när det gäller tullförfaranden med ekonomisk
verkan och för användning för särskilda ändamål.

(2) Med beaktande av Lissabonstrategin, som syftar till att EU ska bli
världens mest konkurrenskraftiga ekonomi, är det av avgörande
betydelse att man skapar en modern och förenklad regelram, med
förutsättningar för en genuin inre marknad där företagens
konkurrenskraft ökar och snedvridning av konkurrensen mellan företag i
olika medlemsstater undviks. Enhetstillstånd för förenklade förfaranden
samt integrerade enhetstillstånd ger aktörer möjlighet att centralisera och
integrera funktionerna för redovisning, logistik och distribution, vilket
medför minskade administrativa kostnader och transaktionskostnader och
utgör en verklig förenkling. Bestämmelserna om enhetstillstånd bör
därför utvidgas till att omfatta det förenklade deklarationsförfarandet och
det lokala klareringsförfarandet.

(3) De befintliga definitionerna av ”enhetstillstånd” inom ramen för
tullförfaranden med ekonomisk verkan och för användning för särskilda
ändamål bör således slås samman med definitionerna för det förenklade

¹ Bilagorna till förordningen, som bedöms vara av mindre intresse för lagstiftningsärendet,
återges inte.

² EGT L 302, 19.10.1992, s. 1.

³ EGT L 253, 11.10.1993, s. 1.

deklarationsförfarandet och det lokala klareringsförfarandet, eftersom Bilaga 1
dessa förfaranden kan kombineras.

(4) I kommissionens förordning (EG) nr 1875/2006⁴ om ändring av förordning (EEG) nr 2454/93 finns bestämmelser om vilka uppgifter som minst måste deklarerars vid det förenklade deklarationsförfarandet eller som måste bokföras vid det lokala klareringsförfarandet. När enhetstillstånd används bör de uppgifter som minst måste deklarerars vid det förenklade deklarationsförfarandet utgöras av den maximala mängd upplysningar som kan göras tillgängliga för ett tullkontor i en annan medlemsstat.

(5) Eftersom AEO-certifikat, särskilt de som gäller för tullförenklingar, ofta kommer att kombineras med enhetstillstånd, bör reglerna om beviljande, upphävande för viss tid och återkallelse av båda typerna av tillstånd anpassas till varandra så mycket som möjligt, inklusive bestämmelserna om bokföring som möjliggör en lämplig kontroll av förfarandet.

(6) Fraktförare, speditörer och tullombud som innehar AEO-certifikat har lättare att få tillgång till tullförenklingar, inbegripet för att använda det förenklade deklarationsförfarandet och det lokala klareringsförfarandet. Det bör därför föreskrivas att ombud kan beviljas tillstånd att använda det förenklade deklarationsförfarandet eller det lokala klareringsförfarandet, förutsatt att de uppfyller vissa villkor och kriterier.

(7) Det är nödvändigt att förbättra förfarandet för ansökan om och beviljande av enhetstillstånd genom att minska den tid som går åt för informationsutbyte och genom att utforma gemensamma bestämmelser, så att beviljandet av sådana tillstånd inte fördröjs. Dessa bestämmelser bör göra det möjligt för tullmyndigheterna att övervaka och kontrollera verksamhet inom ramen för enhetstillstånd, utan att de administrativa förfarandena blir oproportionella i förhållande till de ekonomiska behoven i fråga.

(8) Villkoren och kriterierna för beviljande av både nationella tillstånd och enhetstillstånd för det förenklade deklarationsförfarandet och det lokala klareringsförfarandet bör vara identiska, så att harmonisering uppnås på den inre marknaden.

(9) Det är nödvändigt att införa gemensamma regler för ändring, upphävande för viss tid och återkallelse av tillstånd att använda det förenklade deklarationsförfarandet och det lokala klareringsförfarandet, så att bruket blir detsamma i hela gemenskapens tullområde.

(10) För att uppnå målet att förbättra förfarandena för ansökan och beviljande av tillstånd är det nödvändigt att införa ett elektroniskt kommunikations- och databassystem för enhetstillstånd, som används för

⁴ (3) EUT L 360, 19.12.2006, s. 64.

informationsutbyte och kommunikation mellan tullmyndigheterna och för information till kommissionen och ekonomiska aktörer. Detta system bör utgöra en förlängning av det informations- och kommunikations-system som inrättats för beviljande av AEO-certifikat.

(11) Användningen av det förenklade deklarationsförfarandet och det lokala klareringsförfarandet bör efter en övergångsperiod endast tillåtas för ekonomiska aktörer som inger tulldeklarationer eller anmälningar på elektronisk väg, med tanke på behovet av en enkel och papperslös miljö.

(12) Det bör klargöras att en tulldeklaration kan inges till ett annat tullkontor än det där varorna anmäls eller kommer att anmälas eller göras tillgängliga för kontroll, förutsatt att den eller de tullmyndigheter som är involverade i beviljandet av ett tillstånd godkänner det.

(13) När transiteringsformaliteter fullgörs med hjälp av elektronisk databehandlingsteknik bör summariska deklarationer kunna godtas på grundval av ett ”förhandsmeddelande om ankomst”, till dess att förordning (EG) nr 1875/2006 är tillämplig.

(14) I enlighet med förordning (EEG) nr 2454/93, i dess lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 837/2005⁵, som kräver att transiteringsdeklarationer ska inges med hjälp av dataförfaranden från och med den 1 juli 2005, bör samtliga ekonomiska aktörer inge sina transiteringsdeklarationer i tullens datoriserade transiteringssystem. Vidare bör resande kunna inge skriftliga transiteringsdeklarationer till tullmyndigheterna, som bör sörja för att transiteringsuppgifterna utbyts mellan tullmyndigheterna med hjälp av informationsteknik och datornät.

(15) Konventionen av den 20 maj 1987 om ett gemensamt transiteringsförfarande⁶ har ändrats i överensstämmelse med kravet på att deklara-tioner för gemensam transitering enligt standardförfarandet ska inges med hjälp av elektronisk databehandlingsteknik, och följaktligen bör de parallella bestämmelserna i gemenskapslagstiftningen anpassas därefter.

(16) Under dessa omständigheter bör tillämpningsföreskrifterna för förfarandet för gemenskapstransitering, som baseras på ett ingivande av skriftliga transiteringsdeklarationer, inbegripet bestämmelserna om därtill hörande dokument, anpassas till kravet på att deklara-tioner för gemenskapstransitering enligt standardförfarandet ska inges med hjälp av elektronisk databehandlingsteknik.

(17) Utom när det gäller resande bör skriftliga deklara-tioner och tillhörande dokument enbart få användas som en reservrutin för att genomföra transitering när tullens datoriserade transiteringssystem eller den godkända avsändarens eller den huvudansvariges datorsystem inte fungerar eller när nätet mellan dessa och tullmyndigheterna inte fungerar.

⁵ EUT L 139, 2.6.2005, s. 1.

⁶ EGT L 226, 13.8.1987, s. 2.

(18) Det är nödvändigt att använda databehandlingsteknik för TIR-transiteringar inom gemenskapens tullområde, för att säkerställa ett effektivt utbyte av uppgifter och samma nivå på tullkontrollerna som vid gemenskapstransitering eller gemensam transitering.

(19) För att aktörer ska kunna inge deklarationer före ankomst och före avgång på elektronisk väg bör TIR-transiteringarna inom gemenskapens tullområde integreras i den elektroniska omgivning som införts genom förordning (EG) nr 1875/2006.

(20) När datorsystemet används för överföring av elektroniska uppgifter borde behovet av att återlämna den berörda delen av kupong nr 2 i TIR-carneten inom gemenskapens tullområde försvinna, och till följd därav bör antalet onödiga efterlysningsförfaranden minska. Eftersom datorsystemet innebär att övervakningen av TIR-transiteringarna påskyndas, bör också effektiviteten och säkerheten vid dessa förfaranden öka, något som medför påtagliga fördelar för både tullförvaltningar och ekonomiska aktörer.

(21) Det bör föreskrivas att innehavaren av TIR-carneten ska lämna in uppgifterna från TIR-carneten till avgångs- eller infartskontoret med hjälp av databehandlingsteknik. Eventuella rättsliga följder som uppstår till följd av avvikelser mellan de elektroniska uppgifter från TIR-carneten som lämnats in och själva TIR-carneten, bör emellertid bygga på uppgifterna i TIR-carneten, i enlighet med TIR-konventionen. Formaliteter som rör andra parter än tullmyndigheterna i gemenskapen bör även fortsättningsvis fullgöras med hjälp av TIR-carneten, däribland användningen av TIR-carneten som bevis på en internationell garanti.

(22) Undantag från kravet att lämna in uppgifterna från TIR-carneten med hjälp av databehandlingsteknik bör endast medges i undantagsfall, när tullens datoriserade transiteringssystem, programvaran för att inge deklarationer eller nätet mellan de båda systemen inte fungerar.

(23) Av tydlighetsskäl bör det i artikel 453.2 i förordning (EEG) nr 2454/93 hänvisas till den bestämmelse som gör det möjligt att fastställa gemenskapsstatus för varor som hänförs till TIR-förfarandet.

(24) Bestämmelserna om de elektroniska TIR-carnet-uppgifter som ska föras in i datorsystemet bör införlivas med reglerna och koderna för elektroniska transiteringsdeklarationer i bilagorna 37a och 37c.

(25) För att förenkla och skynda på offentliggörandet av ändringar i förteckningen över de samordningskontor som medlemsstaterna utsett för att ansvara för alla åtgärder som gäller överträdelse eller oegentligheter i samband med ATA-carneter, bör det offentliggörandet ske via Europeiska unionens officiella webbplats på Internet.

(26) Vid den regelbundna översyn av förteckningen över varor som medför ökad risk för bedrägeri i samband med transitering i bilaga 44c

till förordning (EEG) nr 2454/93 som i enlighet med artikel 340a i den förordningen utförts mot bakgrund av uppgifter som inhämtas från medlemsstaterna, framgick det att vissa varor i förteckningen inte längre anses medföra någon ökad risk för bedrägeri. Därför bör förteckningen i bilaga 44c anpassas i enlighet med detta.

(27) Bilaga 67 till förordning (EEG) nr 2454/93 innehåller gemensamma formulär för ansökan om och tillstånd till tullförfaranden med ekonomisk verkan och användning för särskilda ändamål. Dessa formulär ska användas oavsett om en eller flera tullförvaltningar är involverade. Bilaga 67 bör utvidgas till att omfatta ansökningar om tillstånd att använda det förenklade deklarationsförfarandet eller det lokala klareringsförfarandet, både på nationell nivå och när flera tullförvaltningar är involverade.

(28) Förordning (EEG) nr 2454/93 bör därför ändras i enlighet med detta.

(29) Eftersom de ändringar som föreskrivs i beslut nr 1/2008 av blandade EG–Efta-kommittén av den 16 juni 2008 om ändring av konventionen av den 20 maj 1987 om ett gemensamt transiteringsförfarande är tillämpliga från och med den 1 juli 2008 och den 1 juli 2009, bör motsvarande bestämmelser i den här förordningen tillämpas från dessa datum.

(30) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från tullkodexkommittén.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EEG) nr 2454/93 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 1 ska följande punkter 13, 14 och 15 läggas till:

”13. enhetstillstånd:

ett tillstånd som involverar tullförvaltningar i mer än en medlemsstat för ett av följande förfaranden:

- Det förenklade deklarationsförfarandet enligt artikel 76.1 i kodexen.
- Det lokala klareringsförfarandet enligt artikel 76.1 i kodexen.
- Tullförfaranden med ekonomisk verkan enligt artikel 84.1 b i kodexen.
- Användning för särskilda ändamål enligt artikel 21.1 i kodexen.

14. integrerat tillstånd:

ett tillstånd att använda mer än ett av de förfaranden som avses i punkt 13; om mer än en tullförvaltning är involverad kan det utformas som ett integrerat enhetstillstånd.

15. tillståndsgivande tullmyndighet:

den tullmyndighet som beviljar ett tillstånd.”

2. I artikel 183 ska punkt 3 ersättas med följande:

”3. Den summariska deklarationen för varor som har befordrats enligt ett transiteringsförfarande där formaliteterna fullgörs med hjälp av elektronisk databehandlingsteknik innan varorna anmäls till tullen ska utgöras av den transiteringsdeklaration som överförts till bestämmelsekontoret med hjälp av ett ’förhandsmeddelande om ankomst’. Den summariska deklarationen ska utgöras av ett exemplar av transiteringsdokumentet eller transiteringsföljedokumentet när artikel 353.2 tillämpas.”

3. I artikel 199 ska punkterna 1 och 2 ersättas med följande:

”1. Utan att det påverkar den eventuella tillämpningen av straffrättsliga bestämmelser ska ett ingivande till ett tullkontor av en deklaration som är undertecknad av deklaranter eller dennes ombud eller en transiteringsdeklaration som inges med hjälp av elektronisk databehandlingsteknik innebära att deklaranter eller dennes ombud enligt gällande bestämmelser ansvarar för

- att de uppgifter som lämnas i deklarationen är riktiga,
- att de uppvisade dokumenten är äkta, och
- att alla skyldigheter som gäller hänförandet av varorna i fråga till det berörda förfarandet fullgörs.

2. Om deklaranter använder databehandlingssystem för att göra sina tulldeklarationer, inbegripet transiteringsdeklarationer enligt artikel 353.2 b, kan tullmyndigheterna bestämma att den handskrivna namnteckningen får ersättas med en annan identifieringsmetod som kan grunda sig på användandet av koder. Denna lättnad ska bara medges om de tekniska och administrativa villkor som fastställs av tullmyndigheterna uppfylls.

Tullmyndigheterna kan också bestämma att deklarationer, inbegripet transiteringsdeklarationer enligt artikel 353.2 b, som görs med hjälp av tullens databehandlingssystem kan bestyrkas direkt genom dessa system i stället för genom ett manuellt eller mekaniskt anbringande av tullkontorets stämpel och behörig tjänstemans namnteckning.”

4. I artikel 201 ska följande punkt 3 läggas till:

”3. Tullmyndigheterna får medge att tulldeklarationen inges vid ett annat tullkontor än det där varorna anmäls eller kommer att anmälas eller göras tillgängliga för kontroll, om något av följande villkor uppfylls:

- a) De tullkontor som avses i den inledande meningen är belägna i samma medlemsstat.

b) Innehavaren av ett enhetstillstånd för det förenklade deklarationsförfarandet eller det lokala klareringsförfarandet avser att hänföra varorna till ett tullförfarande.”

5. I artikel 202 ska följande punkt 3 läggas till:

”3. Transiteringsdeklarationen ska inges och varorna anmälas till avgångskontoret under de dagar och tider som fastställs av tullmyndigheterna.

På den huvudansvariges begäran och bekostnad får avgångskontoret medge att varorna anmäls på en annan plats.”

6. Artikel 203 ska ersättas med följande:

”Artikel 203

1. Datum för godtagande av deklarationen ska antecknas på denna.

2. Deklarationen för gemenskapstransitering ska godtas och registreras av avgångskontoret under de dagar och tider som fastställs av tullmyndigheterna.”

7. I artikel 205.3 ska femte och sjätte strecksatserna ersättas med följande:

- ”de berörda personerna, vid tillämpning av artiklarna 353.2 och 441, använder lastspecifikationer för att fullgöra formaliteterna för gemenskapstransitering i de fall sändningarna består av mer än ett varuslag,
- deklarationer för export eller import eller, vid tillämpning av artikel 353.2, transitering och dokument som styrker gemenskapsstatus för varor som inte befordras enligt förfarandet för intern gemenskapstransitering skrivs ut med hjälp av databehandlingssystem inom den offentliga eller privata sektorn, vid behov på blankt papper, enligt villkor fastställda av medlemsstaterna.”

8. I artikel 208 ska punkt 2 ersättas med följande:

”2. Om förfarandet för gemenskapstransitering eller förfarandet för gemensam transitering föregås eller följs av ett annat tullförfarande, får ett set som innehåller det antal exemplar som krävs för att fullgöra formaliteterna för transiteringsförfarandet, vid tillämpning av artikel 353.2, och för det föregående eller följande tullförfarandet uppvisas.”

9. I artikel 215.1 ska andra och tredje styckena ersättas med följande:

”Papperet ska vara vitt i alla exemplar. På de exemplar som används för gemenskapstransitering i enlighet med artikel 353.2 ska dock fält 1 (första och tredje delfältet), 2, 3, 4, 5, 6, 8, 15, 17, 18, 19, 21, 25, 27, 31,

32, 33 (första delfältet till vänster), 35, 38, 40, 44, 50, 51, 52, 53, 55 och Bilaga 1 56 ha en grön bakgrund.

Formulären ska tryckas med grön tryckfärg.”

10. I artikel 219 ska punkt 1 ersättas med följande:

”1. De varor som tas upp i transiteringsdeklarationen ska anmälas tillsammans med transportdokumentet.

Avgångskontoret får frågå kravet att detta dokument ska uppvisas när tullformaliteterna fullgörs, förutsatt att dokumentet hålls tillgängligt för kontoret.

Transportdokumentet ska dock uppvisas under transporten om tullmyndigheterna eller någon annan behörig myndighet begär detta.”

11. I artikel 247 ska följande punkt 5 läggas till:

”5. Vid genomförandet av förfarandet för gemenskapstransitering ska avgångskontoret registrera resultatet av kontrollen genom att föra in relevanta uppgifter i transiteringsdeklarationen.”

12. I artikel 249 ska följande punkt 3 läggas till:

”3. Vid genomförandet av förfarandet för gemenskapstransitering och om resultatet av kontrollen av deklarationen medger det, ska avgångskontoret godkänna att varorna frigörs och registrera datumet för frigörandet i datorsystemet.”

13. I del I avdelning IX kapitel 1 ska följande rubrik införas före artikel 253:

”A v s n i t t l

Allmänt”

14. I artikel 253 ska följande punkter 4–8 läggas till:

”4. Varje person får ansöka om ett tillstånd att använda det förenklade deklarationsförfarandet eller det lokala klareringsförfarandet, som beviljas denna person själv för egen användning eller för användning som ombud, förutsatt att det finns tillfredsställande bokföring och förfaranden som gör det möjligt för den tillståndsgivande tullmyndigheten att identifiera de företrädna personerna och utföra lämpliga tullkontroller.

En sådan ansökan kan också avse ett integrerat tillstånd, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 64 i kodexen.

5. Användningen av det förenklade deklarationsförfarandet eller det lokala klareringsförfarandet ska vara villkorad av att det ställs en garanti för importtullar och andra avgifter.

6. Tillståndshavaren ska uppfylla de villkor och kriterier som anges i detta kapitel samt fullgöra de skyldigheter som tillståndet föranleder, utan att det påverkar tillämpningen av reglerna om en deklarants skyldigheter och om uppkomst av tullskuld.

7. Tillståndshavaren ska underrätta den tillståndsgivande tullmyndigheten om alla omständigheter som uppkommer efter tillståndets beviljande och som kan påverka dess fortsatta giltighet eller innehåll.

8. Den tillståndsgivande tullmyndigheten ska ompröva tillståndet att använda det förenklade deklarationsförfarandet eller det lokala klareringsförfarandet i följande fall:

a) När det sker större ändringar av relevant gemenskapslagstiftning.

b) När det finns rimliga indikationer på att tillståndshavaren inte längre uppfyller de relevanta villkoren.

När ett tillstånd att använda det förenklade deklarationsförfarandet eller det lokala klareringsförfarandet utfärdats till en sökande som har varit etablerad under kortare tid än tre år, ska en noggrann övervakning ske under det första året efter utfärdandet.”

15. I artikel 253a ska följande stycke läggas till:

”Användningen av det förenklade deklarationsförfarandet eller det lokala klareringsförfarandet ska vara villkorad av att tulldeklarationer och anmälningar ges in på elektronisk väg.”

16. I del I avdelning IX kapitel 1 ska följande avsnitt 2 införas efter artikel 253a:

”A v s n i t t 2

Beviljande, upphävande för viss tid och återkallelse av tillstånd för det förenklade deklarationsförfarandet eller det lokala klareringsförfarandet

Artikel 253b

1. Ansökningar om tillstånd att använda det förenklade deklarationsförfarandet eller det lokala klareringsförfarandet ska göras på ett formulär enligt förlagan i bilaga 67 eller i motsvarande elektroniska format.

2. När den tillståndsgivande tullmyndigheten fastställer att ansökan inte innehåller alla de uppgifter som krävs ska den inom 30 kalender-

Bilaga 1
 dagar från mottagandet av ansökan begära att den sökande lämnar de relevanta upplysningarna, med angivande av skälen för sin begäran.

3. Ansökan får inte godtas i följande fall:

- a) Den uppfyller inte det krav som anges i punkt 1.
- b) Den har inte lämnats in till de behöriga tullmyndigheterna.
- c) Den sökande har dömts för ett allvarligt brott med anknytning till sin ekonomiska verksamhet.
- d) Den sökande är föremål för konkursförfaranden vid tiden för inlämnandet av ansökan.

4. Innan tullmyndigheterna beviljar ett tillstånd att använda det förenklade deklarationsförfarandet eller det lokala klareringsförfarandet ska de granska den sökandes bokföring, såvida inte resultaten av en tidigare granskning kan användas.

Artikel 253c

1. Ett tillstånd att använda det förenklade deklarationsförfarandet ska beviljas om villkoren och kriterierna i artikel 14h, med undantag för punkt 1 c, i artikel 14i d, e och g och i artikel 14j är uppfyllda.

Ett tillstånd att använda det lokala klareringsförfarandet ska beviljas om villkoren och kriterierna i artikel 14h, med undantag av punkt 1 c, i artikel 14i och i artikel 14j är uppfyllda.

Vid beviljande av tillstånd enligt första och andra styckena ska tullmyndigheterna tillämpa artikel 14a.2 och använda det tillståndsförmulär som fastställs i bilaga 67.

2. När den sökande innehar ett AEO-certifikat enligt artikel 14a.1 a eller c, ska villkoren och kriterierna i punkt 1 i den här artikeln anses vara uppfyllda.

Artikel 253d

1. Den tillståndsgivande tullmyndigheten ska för viss tid upphäva ett tillstånd att använda det förenklade deklarationsförfarandet eller det lokala klareringsförfarandet i följande fall:

- a) Det har upptäckts att villkoren och kriterierna i artikel 253c.1 inte har efterlevts.
- b) Tullmyndigheterna har tillräckliga skäl att anta att en handling som leder till straffrättsliga förfaranden och som har anknytning till en överträdelse av tullbestämmelserna har begåtts av tillståndshavaren eller en annan person som avses i artikel 14h.1 a, b eller d.

I de fall som avses i första stycket b i denna artikel får emellertid den tillståndsgivande tullmyndigheten besluta att inte upphäva tillståndet att använda det förenklade deklarationsförfarandet eller det lokala klareringsförfarandet, om den anser att överträdelsen är försumbar i förhållande till antalet eller storleken av de tullrelaterade transaktionerna och inte ger anledning till tvivel om att tillståndshavaren har agerat i god tro.

Innan den fattar ett beslut ska den tillståndsgivande tullmyndigheten meddela tillståndshavaren sina undersökningsresultat. Tillståndshavaren ska ha rätt att avhjälpa situationen och/eller uttrycka sin uppfattning inom 30 kalenderdagar från dagen för meddelandet.

2. Om tillståndshavaren inte avhjälper den situation som avses i punkt 1 första stycket a inom perioden av 30 kalenderdagar, ska den tillståndsgivande tullmyndigheten meddela tillståndshavaren att tillståndet att använda det förenklade deklarationsförfarandet eller det lokala klareringsförfarandet upphävs för en period av 30 kalenderdagar, så att tillståndshavaren får möjlighet att vidta de åtgärder som krävs för att avhjälpa situationen.

3. I de fall som avses i punkt 1 första stycket b ska den tillståndsgivande tullmyndigheten upphäva tillståndet till dess att domstolsförfarandet har avslutats. Den ska underrätta tillståndshavaren om detta.

4. Om tillståndshavaren inte har kunnat avhjälpa situationen inom 30 kalenderdagar men kan bevisa att villkoren kan bli uppfyllda om upphävandeperioden förlängs, ska den tillståndsgivande tullmyndigheten upphäva tillståndet att använda det förenklade deklarationsförfarandet eller det lokala klareringsförfarandet för ytterligare 30 kalenderdagar.

5. Upphävandet av ett tillstånd får inte påverka ett tullförfarande som har påbörjats före dagen för upphävandet och som ännu inte fullbordats.

Artikel 253e

1. När tillståndshavaren på ett för den tillståndsgivande tullmyndigheten tillfredsställande sätt har vidtagit de åtgärder som krävs för att uppfylla villkoren och kriterierna enligt tillståndet att använda det förenklade deklarationsförfarandet eller det lokala klareringsförfarandet, ska den tillståndsgivande tullmyndigheten dra tillbaka upphävandet och underrätta tillståndshavaren. Upphävandet får dras tillbaka innan tidsfristen enligt artikel 253d.2 eller 253d.4 löper ut.

2. Om tillståndshavaren inte vidtar de nödvändiga åtgärderna inom den upphävandeperiod som anges i artikel 253d.2 eller 253d.4, ska artikel 253g tillämpas.

1. Om en tillståndshavare tillfälligtvis inte kan uppfylla något av de villkor och kriterier som fastställts för ett tillstånd att använda det förenklade deklarationsförfarandet eller det lokala klareringsförfarandet, får denne begära att tillståndet upphävs för viss tid. I detta fall ska tillståndshavaren meddela den tillståndsgivande tullmyndigheten och ange vilken dag villkoren och kriterierna återigen kommer att kunna uppfyllas. Tillståndshavaren ska även meddela den tillståndsgivande tullmyndigheten alla planerade åtgärder och tidtabellen för dem.

2. Om tillståndshavaren inte avhjälp situationen inom den period som anges i dennes meddelande, får den tillståndsgivande tullmyndigheten bevilja en skälig förlängning, förutsatt att tillståndshavaren har agerat i god tro.

Artikel 253g

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 9 i kodexen och artikel 4 i denna förordning ska den tillståndsgivande tullmyndigheten återkalla ett tillstånd att använda det förenklade deklarationsförfarandet eller det lokala klareringsförfarandet i följande fall:

a) När en tillståndshavare inte avhjälp den situation som avses i artiklarna 253d.2 och 253f.1.

b) När en tillståndshavare eller någon annan person som avses i artikel 14h.1 a, b eller d har begått allvarliga eller upprepade överträdelser med anknytning till tullbestämmelserna och det inte finns någon ytterligare rätt att överklaga.

c) När en tillståndshavare begär det.

I de fall som avses i första stycket b får emellertid den tillståndsgivande tullmyndigheten besluta att inte återkalla tillståndet att använda det förenklade deklarationsförfarandet eller det lokala klaringsförfarandet, om den anser att överträdelserna är försumbara i förhållande till antalet eller storleken av de tullrelaterade transaktionerna och inte ger anledning till tvivel om att tillståndshavaren har agerat i god tro.”

17. I del I avdelning IX ska följande kapitel 1A införas:

***Enhetstillstånd för det förenklade deklarationsförfarandet
eller det lokala klareringsförfarandet*****Avsnitt 1****Ansökningsförfarande***Artikel 253h*

1. En ansökan om ett enhetstillstånd för det förenklade deklarationsförfarandet eller det lokala klareringsförfarandet ska lämnas till en av de tullmyndigheter som avses i artikel 14d.1 och 14d.2.

När en ansökan om tillstånd att använda det förenklade deklarationsförfarandet eller det lokala klareringsförfarandet lämnas i samband med, eller efter, en ansökan om ett enhetstillstånd för användning för särskilda ändamål eller för ett tullförfarande med ekonomisk verkan ska emellertid artikel 292.5 och 292.6 eller artiklarna 500 och 501 tillämpas.

2. Om en del av den relevanta bokföringen och dokumentationen hålls i en annan medlemsstat än den där ansökan lämnas, ska den sökande fylla i fälten 5a, 5b och 7 i ansökningsformuläret enligt förlagan i bilaga 67.

3. Den sökande ska ange en lättillgänglig central informationspunkt eller utse en kontaktperson inom sin administration i den medlemsstat där ansökan lämnas, som ställer alla de upplysningar till tullmyndigheternas förfogande som krävs för att visa att kraven för beviljande av enhetstillstånd efterlevs.

4. Sökande ska, i den utsträckning det är möjligt, lämna nödvändiga uppgifter till tullmyndigheterna på elektronisk väg.

5. Till dess att man inför ett sådant elektroniskt system för uppgiftsutbyte mellan involverade medlemsstater som krävs för det berörda tullförfarandet, får den tillståndsgivande tullmyndigheten avslå ansökningar som lämnats enligt punkt 1 om ett enhetstillstånd skulle skapa en oproportionell administrativ börda.

Artikel 253i

1. Medlemsstaterna ska till kommissionen skicka en förteckning över tullmyndigheter som avses i artikel 253h.1 och till vilka ansökningar ska lämnas, samt alla senare ändringar av denna. Kommissionen ska offentliggöra dessa uppgifter på Internet. Dessa myndigheter ska agera som tillståndsgivande tullmyndigheter för enhetstillstånd för det förenklade deklarationsförfarandet och det lokala klareringsförfarandet.

2. Medlemsstaterna ska utse ett centralt kontor som ansvarar för informationsutbytet mellan medlemsstaterna och med kommissionen, och ska underrätta kommissionen om detta kontor. Bilaga 1

Avsnitt 2

Förfarande för utfärdande

Artikel 253j

1. När en ansökan om ett enhetstillstånd för det förenklade deklarationsförfarandet eller det lokala klareringsförfarandet lämnas, ska den tillståndsgivande tullmyndigheten göra följande tillgängligt för övriga berörda tullmyndigheter:

- a) Ansökan.
- b) Utkastet till tillstånd.
- c) Alla uppgifter som krävs för beviljande av tillstånd.

Dessa uppgifter ska göras tillgängliga med hjälp av det kommunikationssystem som avses i artikel 253m, när detta system är tillgängligt.

2. Den tillståndsgivande tullmyndigheten ska göra tillgängliga de uppgifter som avses i punkt 1 a, b och c inom följande tidsfrister:

- a) 30 kalenderdagar, om den sökande tidigare beviljats tillstånd att använda det förenklade deklarationsförfarandet eller det lokala klareringsförfarandet eller ett AEO-certifikat enligt artikel 14a.1 a eller c.
- b) 90 kalenderdagar i alla övriga fall.

Om den tillståndsgivande tullmyndigheten inte kan iaktta dessa tidsfrister, får den förlänga dem med 30 kalenderdagar. I sådana fall ska den tillståndsgivande tullmyndigheten innan tidsfristen löper ut underrätta den sökande om skälen för förlängningen.

Tidsfristen ska löpa från den dag då den tillståndsgivande tullmyndigheten mottar alla de uppgifter som avses i punkt 1 a, b och c. Den tillståndsgivande tullmyndigheten ska underrätta den sökande om att ansökan har godtagits och ange från vilken dag tidsfristen löper.

3. Fram till och med den 31 december 2009 ska den maximala period på 30 eller 90 kalenderdagar som avses i punkt 2 första stycket ersättas med 90 respektive 210 kalenderdagar.

1. Den tillståndsgivande tullmyndigheten i den medlemsstat där ansökan har lämnats och de tullmyndigheter i övriga medlemsstater som är involverade i det enhetstillstånd som ansökan gäller ska i samarbete uppställa operativa krav och rapporteringskrav, inklusive en kontrollplan för övervakning av det tullförfarande som används inom ramen för enhetstillståndet. De uppgifter som utbyts mellan de berörda tullmyndigheterna i fråga om det eller de berörda tullförfarandena får emellertid inte gå utöver vad som fastställs i bilaga 30a.

2. Tullmyndigheterna i de övriga medlemsstater som berörs av det enhetstillstånd som ansökan gäller ska meddela den tillståndsgivande tullmyndigheten eventuella invändningar inom 30 kalenderdagar från den dag då utkastet till tillstånd mottas. Om de behöver ytterligare tid ska de underrätta den tillståndsgivande tullmyndigheten snarast möjligt och under alla omständigheter inom denna tidsfrist. Tidsfristen får förlängas med högst 30 kalenderdagar. Om en förlängning beviljas ska den tillståndsgivande tullmyndigheten underrätta den sökande om förlängningen av tidsfristen.

Om invändningar meddelas och tullmyndigheterna inte kommer överens inom denna tid, ska ansökan avslås till den del som invändningarna avser. Om en rådfrågad tullmyndighet inte svarar inom de tidsfrister som anges i första stycket, får den tillståndsgivande tullmyndigheten anta att det inte föreligger några invändningar mot att tillståndet utfärdas, varvid dock ansvaret förblir hos den rådfrågade tullmyndigheten.

3. Innan den tillståndsgivande tullmyndigheten avslår en ansökan, till viss del eller helt och hållet, ska den underrätta den sökande om de skäl som den avser att grunda sitt beslut på, och den sökande ska ges möjlighet att uttrycka sin ståndpunkt inom 30 kalenderdagar från dagen för denna underrättelse.

Artikel 253l

1. Om den person som ansöker om ett enhetstillstånd innehar ett AEO-certifikat enligt artikel 14a.1 a eller c, ska tillståndet beviljas när det nödvändiga informationsutbytet har skett mellan

a) den sökande och den tillståndsgivande tullmyndigheten,

b) den tillståndsgivande myndigheten och de övriga tullmyndigheter som berörs av det enhetstillstånd som ansökan gäller.

Om den sökande inte innehar ett AEO-certifikat enligt artikel 14a.1 a eller c, ska tillståndet beviljas när den tillståndsgivande tullmyndigheten är övertygad om att den sökande kommer att kunna uppfylla de villkor och kriterier för tillståndet som fastställs eller avses i artiklarna 253, 253a

och 253c och när det nödvändiga informationsutbyte som avses i första stycket i denna punkt har skett. Bilaga 1

2. Efter att ha mottagit samtycke eller i frånvaro av motiverade invändningar från övriga berörda tullmyndigheter ska den tillståndsgivande tullmyndigheten utfärda tillståndet i enlighet med det tillståndsformulär som fastställs i bilaga 67, inom 30 kalenderdagar från utgången av de tidsfrister som anges i artikel 253k.2 eller 253k.3.

Den tillståndsgivande tullmyndigheten ska göra tillståndet tillgängligt för de deltagande medlemsstaternas tullmyndigheter, med hjälp av det informations- och kommunikationssystem som avses i artikel 253m, när detta system är tillgängligt.

3. Enhetstillstånd för det förenklade deklarationsförfarandet och det lokala klareringsförfarandet ska erkännas i alla de medlemsstater som anges i fält 10 eller fält 11, eller i båda fälten, i det tillämpliga tillståndet.

Av s n i t t 3

Informationsutbyte

Artikel 253m

1. Ett elektroniskt informations- och kommunikationssystem, utformat av kommissionen och tullmyndigheterna i samförstånd, ska så snart det är tillgängligt användas för information och kommunikation mellan tullmyndigheterna och för information till kommissionen och ekonomiska aktörer. Informationen till ekonomiska aktörer ska begränsas till de icke-konfidentiella uppgifter som anges i avdelning II punkt 16 i de förklarande anmärkningarna till det ansökningsformulär för förenklade förfaranden som fastställs i bilaga 67.

2. Kommissionen och tullmyndigheterna ska med hjälp av det system som avses i punkt 1 utbyta, lagra och ha tillgång till följande uppgifter:

- a) Uppgifter i ansökningar.
- b) De uppgifter som krävts för utfärdandeprocessen.
- c) De enhetstillstånd som utfärdats för de förfaranden som avses i artikel 1.13 och 1.14 samt, i tillämpliga fall, uppgifter om ändring, upphävande för viss tid eller återkallelse av dessa tillstånd.
- d) Resultaten av omprövningar enligt artikel 253.8.

3. Kommissionen och medlemsstaterna får, med samtycke i förväg från tillståndshavaren, via Internet offentliggöra en förteckning över enhets-tillstånd samt de ickekonfidentiella uppgifter som anges i avdelning II punkt 16 i de förklarande anmärkningarna till det ansökningsformulär för

förenklade förfaranden som fastställs i bilaga 67. Förteckningen ska Bilaga 1 uppdateras.”

18. I artikel 260.1 ska ordet ”Deklaranten” ersättas med ”En sökande”.

19. Artikel 261 ska ersättas med följande:

”Artikel 261

1. Den sökande ska beviljas ett tillstånd att använda det förenklade deklarationsförfarandet om villkoren och kriterierna i artiklarna 253, 253a och 253c är uppfyllda.

2. Om den sökande innehar ett AEO-certifikat enligt artikel 14a.1 a eller c ska den tillståndsgivande tullmyndigheten bevilja tillståndet när det nödvändiga informationsutbytet har skett mellan den sökande och den tillståndsgivande tullmyndigheten. Alla de villkor och kriterier som avses i punkt 1 i den här artikeln ska anses vara uppfyllda.”

20. Artikel 264 ska ersättas med följande:

”Artikel 264

1. Den sökande ska beviljas ett tillstånd att använda det lokala klareringsförfarandet om villkoren och kriterierna i artiklarna 253, 253a och 253c är uppfyllda.

2. Om den sökande innehar ett AEO-certifikat enligt artikel 14a.1 a eller c ska den tillståndsgivande tullmyndigheten bevilja tillståndet när det nödvändiga informationsutbytet har skett mellan den sökande och den tillståndsgivande tullmyndigheten. Alla de villkor och kriterier som avses i punkt 1 i den här artikeln ska anses vara uppfyllda.”

21. Artikel 265 ska utgå.

22. I artikel 269 ska punkt 1 ersättas med följande:

”1. Ett tillstånd att använda det förenklade deklarationsförfarandet ska beviljas den sökande i enlighet med villkoren och kriterierna i och på det sätt som anges i artiklarna 253, 253a, 253c och 270.”

23. Artikel 270 ska ändras på följande sätt:

a) Punkterna 2, 3 och 4 ska utgå.

b) Punkt 5 ska ersättas med följande:

”5. Om den sökande innehar ett AEO-certifikat enligt artikel 14a.1 a eller c ska den tillståndsgivande tullmyndigheten bevilja tillståndet när det nödvändiga informationsutbytet har skett mellan den sökande och den tillståndsgivande tullmyndigheten. Alla de villkor och kriterier som avses i punkt 1 i den här artikeln ska anses vara uppfyllda.”

24. I artikel 282 ska punkt 1 ersättas med följande:

”1. Ett tillstånd att använda det förenklade deklarationsförfarandet ska beviljas den sökande om villkoren och kriterierna i artiklarna 261 och 262 är uppfyllda i tillämpliga delar.”

25. Artikel 288 ska utgå.

26. I artikel 291.2 ska led a utgå.

27. I artikel 340b ska följande punkter läggas till:

”6. transiteringsföljedokument: ett dokument utskrivet av datorsystemet som åtföljer varorna och baseras på uppgifterna i transiteringsdeklarationen.

7. reservrutin: ett på pappersdokument baserat förfarande som möjliggör ingivande och kontroll av transiteringsdeklarationer och uppföljning av transiteringar när standardförfarandet på elektronisk väg inte kan användas.”

28. I artikel 340c ska punkt 1 ersättas med följande:

”1. Gemenskapsvaror ska hänföras till förfarandet för intern gemenskapstransitering när de sänds

a) från en del av gemenskapens tullområde där bestämmelserna i direktiv 2006/112/EG är tillämpliga till en del av gemenskapens tullområde där dessa bestämmelser inte är tillämpliga, eller

b) från en del av gemenskapens tullområde där bestämmelserna i direktiv 2006/112/EG inte är tillämpliga till en del av gemenskapens tullområde där dessa bestämmelser är tillämpliga, eller

c) från en del av gemenskapens tullområde där bestämmelserna i direktiv 2006/112/EG inte är tillämpliga till en annan del av gemenskapens tullområde där dessa bestämmelser inte är tillämpliga.”

29. I artikel 342 ska följande punkt 4 läggas till:

”4. Om säkerheten ställs genom en borgensman vid ett garantikonator ska

a) den huvudansvarige tilldelas ett ’referensnummer för säkerhet’ för användning av säkerheten och så att borgensmannens alla enskilda åtaganden kan identifieras,

b) den huvudansvarige tilldelas och meddelas en tillträdeskod som är knuten till referensnumret för säkerheten.”

”Artikel 343

Varje medlemsstat ska i datorsystemet införa en förteckning över tullkontor som är behöriga för transiteringar enligt förfarandet för gemenskapstransitering samt uppgifter om kontorens identifieringsnummer och ansvarsområden och om vilka dagar och mellan vilka klockslag dessa är öppna. Varje ändring av dessa uppgifter ska också införas i datorsystemet.

Kommissionen ska med hjälp av datorsystemet meddela övriga medlemsstater dessa uppgifter.”

31. Följande artikel 343a ska införas:

”Artikel 343a

Varje medlemsstat ska i förekommande fall underrätta kommissionen om upprättandet av centralkontor och deras ansvarsområden i fråga om hantering och övervakning av förfarandet för gemenskapstransitering, mottagande och överlämning av dokument samt uppgifter om vilka dokumenttyper som berörs.

Kommissionen ska meddela övriga medlemsstater dessa uppgifter.”

32. I del II avdelning II kapitel 4 avsnitt 1 ska följande artikel 344a införas:

”Artikel 344a

1. Vid förfarandet för gemenskapstransitering ska formaliteterna fullgöras med hjälp av elektronisk databehandlingsteknik.

2. De meddelanden som sänds mellan förvaltningarna ska överensstämma med den struktur och innehålla de uppgifter som överenskommits mellan tullmyndigheterna.”

33. I artikel 345 ska följande punkt 4 läggas till:

”4. När den individuella säkerheten ställs genom borgensman får den huvudansvarige inte ändra den tillträdeskod som är knuten till referensnumret för säkerheten, utom när bilaga 47a punkt 3 är tillämplig.”

34. I artikel 346 ska punkt 1 ersättas med följande:

”1. För individuell säkerhet som ställs genom borgensman ska en borgensförbindelse som överensstämmer med förlagan i bilaga 49 upprättas.

Garantikontoret ska behålla borgensförbindelsen.”

35. Artikel 347 ska ersättas med följande:

”Artikel 347

1. I det fall som avses i artikel 345.3 ska en borgensförbindelse som överensstämmer med förslagan i bilaga 50 upprättas för den individuella säkerheten.

Artikel 346.2 ska gälla i tillämpliga delar.

2. Borgensmannen ska på det sätt som beslutas av tullmyndigheterna tillhandahålla garantikontoret alla begärda uppgifter om de garantikuponger för individuell säkerhet som han eller hon utfärdat.

Sista dagen för användning av dessa garantikuponger får inte ligga längre fram i tiden än ett år från och med utfärdandedagen.

3. Borgensmannen ska meddela den huvudansvarige ett ’referensnummer för säkerhet’ för varje garantikupong för individuell säkerhet som denne tilldelas. Den huvudansvarige får inte ändra den tillträdeskod som är knuten till referensnumret för säkerheten.

4. Vid tillämpning av artikel 353.2 b ska borgensmannen till den huvudansvarige utfärda garantikuponger för individuell säkerhet på pappersdokument som upprättas i enlighet med förslagan i bilaga 54, och ange ett identifieringsnummer på varje garantikupong.

5. Borgensmannen får utfärda garantikuponger för individuell säkerhet som inte är giltiga för transiteringar enligt förfarandet för gemenskaps-transitering av varor som anges i förteckningen i bilaga 44c. I detta fall ska borgensmannen diagonalt i samtliga garantikuponger på pappersdokument införa följande uppgift:

- Begränsad giltighet – 99200.

6. Den huvudansvarige ska till avgångskontoret lämna det antal garantikuponger för individuell säkerhet som motsvarar den multipel av 7 000 euro som krävs för att täcka hela det belopp som avses i artikel 345.1. Vid tillämpning av artikel 353.2 b ska garantikupongerna på pappersdokument lämnas till och behållas av avgångskontoret, som ska meddela identifieringsnumret på varje garantikupong till det garantikontor som anges på kupongen.”

36. I artikel 348 ska punkt 3 ersättas med följande:

”3. Tullmyndigheterna i den medlemsstat som garantikontoret hör till ska i datorsystemet införa uppgifter om återkallelsen eller uppsägningen samt dagen då den börjar gälla.”

37. Artikel 350 ska utgå.

38. Artikel 351 ska ersättas med följande:

”Artikel 351

Om en sändning innehåller både varor som ska hänföras till förfarandet för extern gemenskapstransitering och varor som ska hänföras till förfarandet för intern gemenskapstransitering ska attributen ’T1’, ’T2’ eller ’T2F’ anges för varje varupost i en transiteringsdeklaration som har försetts med koden ’T’.”

39. Artikel 352 ska utgå.

40. Artikel 353 ska ersättas med följande:

”Artikel 353

1. Transiteringsdeklarationer ska överensstämma med den struktur och innehålla de uppgifter som anges i bilaga 37a.

2. Tullmyndigheterna ska i enlighet med det förfarande som överenskommits mellan tullmyndigheterna godta skriftliga transiteringsdeklarationer som upprättats på ett formulär som överensstämmer med förlagan i bilaga 31 i följande fall:

a) När varor transporteras av resande som inte har direkt tillgång till tullens datorsystem, enligt de metoder som anges i artikel 353a.

b) När reservrutinen tillämpas, på de villkor och enligt de metoder som anges i bilaga 37d.

3. Användningen av en skriftlig transiteringsdeklaration enligt punkt 2 b när den huvudansvariges datorsystem och/eller nätet inte fungerar ska godkännas av tullmyndigheterna.

4. Transiteringsdeklarationen får kompletteras med ett eller flera tilläggsblad som överensstämmer med förlagan i bilaga 33. Tilläggsbladen ska utgöra en integrerad del av deklarationen.

5. Lastspecifikationer som upprättats i enlighet med bilaga 44a och överensstämmer med förlagan i bilaga 45 får användas i stället för tilläggsblad som beskrivande del av en skriftlig transiteringsdeklaration, och ska utgöra en integrerad del av deklarationen.”

41. I del II avdelning II kapitel 4 avsnitt 2 underavsnitt 2 ska följande artikel 353a införas:

”Artikel 353a

1. Vid tillämpning av artikel 353.2 a ska resande upprätta transiteringsdeklarationer i enlighet med artikel 208 och bilaga 37.

2. De behöriga myndigheterna ska sörja för att uppgifterna om transitering utbyts mellan myndigheterna med hjälp av informationsteknik och datornät.”

42. I artikel 356 ska punkt 3 utgå.

43. Artikel 357 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 4 får varor som hänförs till förfarandet för gemenskapstransitering inte frigöras förrän de har förseglats. Avgångskontoret ska vidta de identifieringsåtgärder som bedöms nödvändiga och införa uppgifter om detta i transiteringsdeklarationen.”

b) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. Avgångskontoret får medge befrielse från kravet på försegling om det, med beaktande av andra eventuella identifieringsåtgärder, är enkelt att identifiera varorna genom beskrivningen av dessa i transiteringsdeklarationen eller i kompletterande dokument.

Varubeskrivningen ska anses möjliggöra identifiering av varorna om den är så detaljerad att varornas kvantitet och beskaffenhet lätt kan fastställas.”

44. Artiklarna 358 och 359 ska ersättas med följande:

”Artikel 358

1. Vid frigörande av varorna ska avgångskontoret lämna uppgifter om en transitering enligt förfarandet för gemenskapstransitering genom ett ’förhandsmeddelande om ankomst’ till det deklarerade bestämmelsekontoret och ett ’förhandsmeddelande om gränspassering’ till varje deklarerat transitkontor. Dessa meddelanden ska baseras på de, vid behov rättade, uppgifter som anges i transiteringsdeklarationen.

2. Efter frigörandet av varorna ska ett transiteringsföljedokument åtfölja de varor som hänförts till förfarandet för gemenskapstransitering. Det ska överensstämja med den förlaga och innehålla de uppgifter som anges i bilaga 45a. Dokumentet ska ställas till den ekonomiska aktörens förfogande på ett av följande sätt:

a) Det lämnas till den huvudansvarige av avgångskontoret eller skrivs ut, på grundval av ett tillstånd från tullmyndigheterna, från den huvudansvariges datorsystem.

b) Det skrivs ut från den godkände avsändarens datorsystem efter mottagandet av meddelandet från avgångskontoret om att varorna får frigöras.

3. Transiteringsföljedokumentet ska vid behov kompletteras med en varupostförteckning, till vilken en förlaga och förklarande anmärkningar anges i bilaga 45b. Denna förteckning ska utgöra en integrerad del av transiteringsföljedokumentet.

Artikel 359

1. Sändningen och transiteringsföljedokumentet ska anmälas respektive uppvisas vid varje transitkontor.

2. Transitkontoret ska registrera gränsövergången på grundval av det 'förhandsmeddelande om gränspassering' som erhållits från avgångskontoret. Avgångskontoret ska underrättas om gränsövergången med hjälp av ett 'meddelande om gränspassering'.

3. Transitkontoren ska inspektera varorna om de anser det nödvändigt. En eventuell inspektion av varorna ska göras på grundval av i synnerhet 'förhandsmeddelandet om gränspassering'.

4. Om transporten sker via ett annat transitkontor än det deklarerade kontor som anges i transiteringsföljedokumentet ska det transitkontor som används begära ett 'förhandsmeddelande om gränspassering' från avgångskontoret och informera detta kontor om gränsövergången med hjälp av ett 'meddelande om gränspassering'."

45. Artikel 360 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska den inledande meningen ersättas med följande:

"I följande fall ska fraktföraren göra nödvändiga anteckningar i transiteringsföljedokumentet och visa upp det, tillsammans med sändningen, för tullmyndigheterna i den medlemsstat på vars territorium transportmedlet befinner sig:"

b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

"2. Om tullmyndigheterna anser att transiteringen enligt förfarandet för gemenskapstransitering kan fortsätta som vanligt ska de, efter att de vidtagit eventuellt nödvändiga åtgärder, påteckna transiteringsföljedokumentet.

Tullmyndigheterna vid, alltefter omständigheterna, transitkontoret eller bestämmelsekontoret ska införa relevanta uppgifter om överföringen eller andra händelser i datorsystemet."

46. Artiklarna 361, 362 och 363 ska ersättas med följande:

1. Varorna och de begärda dokumenten ska anmälas till respektive uppvisas för bestämmelsekontoret under de dagar och tider då kontoret är öppet. Kontoret får dock på den berörda personens begäran och bekostnad tillåta att dokumenten och varorna uppvisas respektive anmäls vid en annan tidpunkt. Bestämmelsekontoret får på den berörda personens begäran och bekostnad även tillåta att varorna och de nödvändiga dokumenten anmäls respektive uppvisas på en annan plats.

2. Om varorna anmäls till bestämmelsekontoret efter det att den av avgångskontoret fastställda tidsfristen har löpt ut och underlåtenheten att iaktta tidsfristen beror på omständigheter som kan förklaras på ett för bestämmelsekontoret tillfredsställande sätt och som inte kan tillskrivas fraktföraren eller den huvudansvarige, ska den senare anses ha iakttagit den fastställda tidsfristen.

3. Bestämmelsekontoret ska behålla transiteringsföljedokumentet, och varorna ska inspekteras på grundval av i synnerhet det ’förhandsmeddelande om ankomst’ som erhållits från avgångskontoret.

4. På begäran av den huvudansvarige och i syfte att tillhandahålla bevisning för att förfarandet har slutförts i enlighet med artikel 366.1 ska bestämmelsekontoret påteckna ett exemplar av transiteringsföljedokumentet med följande uppgift:

- Alternativt bevis – 99202.

5. En transitering får slutföras vid ett annat kontor än det som anges i transiteringsdeklarationen. Detta andra kontor ska då bli bestämmelsekontor.

Om det nya bestämmelsekontoret hör till en annan medlemsstat än den som det ursprungligen angivna kontoret hör till, ska det nya bestämmelsekontoret begära att avgångskontoret skickar ett ’förhandsmeddelande om ankomst’.

Artikel 362

1. Bestämmelsekontoret ska på begäran av den person som anmäler respektive uppvisar varorna och de begärda dokumenten påteckna ett kvitto.

2. Kvittot ska överensstämma med förlagan i bilaga 47.

3. Kvittot ska fyllas i på förhand av den berörda personen. Det får, utanför det utrymme som är reserverat för bestämmelsekontoret, innehålla andra uppgifter om sändningen. Kvittot får inte användas för att i den mening som avses i artikel 366.1 bevisa att förfarandet har slutförts.

1. Bestämmelsekontoret ska samma dag som varorna anmäls till det kontoret underrätta avgångskontoret om deras ankomst, genom ett 'ankomstmeddelande'.

2. Om transiteringen slutförs vid ett annat kontor än det som ursprungligen deklarerades i transiteringsdeklarationen ska det nya bestämmelsekontoret underrätta avgångskontoret om varornas ankomst genom ett 'ankomstmeddelande'.

Avgångskontoret ska meddela ankomsten till det ursprungligen deklarerade bestämmelsekontoret genom ett 'vidarebefordrat ankomstmeddelande'.

3. Det 'ankomstmeddelande' som avses i punkterna 1 och 2 får inte användas för att i den mening som avses i artikel 366.1 bevisa att förfarandet har slutförts.

4. Utom i vederbörligen motiverade fall ska bestämmelsekontoret sända ett meddelande om 'kontrollresultat' till avgångskontoret senast den tredje dagen efter den dag då varorna anmäldes till bestämmelsekontoret. Vid tillämpning av artikel 408 ska dock bestämmelsekontoret sända meddelandet om 'kontrollresultat' till avgångskontoret senast den sjätte dagen efter den dag då varorna anmäldes.”

47. Artikel 364 ska utgå.

48. I del II avdelning II kapitel 4 avsnitt 2 ska rubriken på underavsnitt 6 ersättas med följande:

”Efterlysningsförfarande”

49. Artikel 365 ska ersättas med följande:

”Artikel 365

1. Om tullmyndigheterna i avgångsmedlemsstaten inte har mottagit ett 'ankomstmeddelande' inom tidsfristen för anmälan av varornas ankomst till bestämmelsekontoret, eller om de inte har mottagit ett meddelande om 'kontrollresultat' inom sex dagar efter mottagandet av 'ankomstmeddelandet', ska de överväga att inleda ett efterlysningsförfarande för att inhämta de uppgifter som behövs för att avsluta förfarandet eller, om detta inte är möjligt, för att fastställa

- om en tullskuld har uppkommit,
- vem som är gäldenär, och
- vilka tullmyndigheter som är behöriga för uppbörd.

2. Efterlysningsförfarandet ska inledas senast sju dagar efter utgången av en av de tidsfrister som avses i punkt 1, utom i undantagsfall som

överenskommits mellan medlemsstaterna. Om tullmyndigheterna i ett tidigare skede underrättas om att transiteringsförfarandet inte har slutförts, eller om de misstänker att det inte har slutförts, ska de inleda efterlysningförfarandet omedelbart.

3. Om tullmyndigheterna i avgångsmedlemsstaten bara har mottagit 'ankomstmeddelandet' ska de inleda ett efterlysningförfarande genom att begära att det bestämmelsekontor som sänt 'ankomstmeddelandet' sänder ett meddelande om 'kontrollresultat'.

4. Om tullmyndigheterna i avgångsmedlemsstaten inte har mottagit ett 'ankomstmeddelande' ska de inleda ett efterlysningförfarande genom att begära de uppgifter som krävs för förfarandets avslutande från den huvudansvarige eller, om det finns tillräckliga uppgifter för efterlysningen vid bestämmelseorten, från bestämmelsekontoret.

När förfarandet för transitering inte kan avslutas ska den huvudansvarige uppmanas att lämna de uppgifter som krävs för förfarandets avslutande inom 28 dagar efter inledandet av efterlysningförfarandet vid bestämmelsekontoret.

5. Bestämmelsekontoret och den huvudansvarige ska hörsamma den begäran som avses punkt 4 inom 28 dagar. Om den huvudansvarige lämnar tillräckliga uppgifter under denna period ska tullmyndigheterna i avgångsmedlemsstaten beakta dessa uppgifter eller avsluta förfarandet om de lämnade uppgifterna medger det.

6. Om de uppgifter som lämnats av den huvudansvarige inte medger att förfarandet avslutas men av tullmyndigheterna i avgångsmedlemsstaten bedöms som tillräckliga för att fortsätta med efterlysningförfarandet, ska en begäran omedelbart skickas till det berörda tullkontoret.

7. Om efterlysningförfarandet leder till slutsatsen att förfarandet för transitering har slutförts korrekt, ska tullmyndigheterna i avgångsmedlemsstaten avsluta förfarandet och omedelbart underrätta den huvudansvarige därom samt i förekommande fall de tullmyndigheter som kan ha inlett ett uppbördsförfarande i enlighet med artiklarna 217–232 i kodexen.”

50. Följande artikel 365a ska införas:

”Artikel 365a

1. Om det, efter inledandet av ett efterlysningförfarande och innan tidsfristen enligt artikel 450a första strecksatsen har löpt ut, på något sätt för tullmyndigheterna i avgångsmedlemsstaten (nedan kallade anmodande myndigheter) bevisas på vilken plats de händelser ägt rum som gjort att tullskulden uppkommit och om denna plats är belägen i en annan medlemsstat, ska dessa myndigheter omedelbart sända alla tillgängliga uppgifter till de myndigheter som är behöriga för denna plats (nedan kallade anmodade myndigheter).

2. De anmodade myndigheterna ska bekräfta mottagandet av uppgifterna och uppge om de är behöriga för uppbörden. Om ett svar inte inkommit inom 28 dagar ska de anmodande myndigheterna omedelbart fortsätta efterlysningförfarandet.”

51. Artiklarna 366 och 367 ska ersättas med följande:

”Artikel 366

1. Den huvudansvarige får, på ett för tullmyndigheterna tillfredsställande sätt, bevisa att förfarandet har slutförts inom den tidsfrist som anges i deklarationen genom att lämna ett dokument som är bestyrkt av tullmyndigheterna i bestämmelsemedlemsstaten och som identifierar de berörda varorna och fastställer att de har anmälts till bestämmelsekontoret eller, om artikel 406 är tillämplig, till en godkänd mottagare.

2. Förfarandet för gemenskapstransitering ska också anses ha slutförts om den huvudansvarige, på ett för tullmyndigheterna tillfredsställande sätt, uppvisar ett av följande dokument:

a) Ett tulldokument som utfärdats i ett tredjeland, vilket avser hänförande av varorna till godkänd tullbehandling.

b) Ett dokument som utfärdats i ett tredjeland, som stämplats av tullmyndigheterna i detta land och som intygar att varorna anses vara i fri omsättning i det landet.

3. De dokument som avses i punkt 2 får ersättas av kopior eller fotokopior som är bestyrkta av det organ som bestyrkte originaldokumenten eller av myndigheterna i de berörda tredjeländerna eller i en av medlemsstaterna.

Artikel 367

Bestämmelserna om utbyte av meddelanden mellan tullmyndigheterna med hjälp av informationsteknik och datornät ska inte tillämpas på de förenklade förfaranden för vissa transportsätt och andra förenklade förfaranden som grundas på artikel 97.2 i kodexen och avses i artikel 372.1 f och g.”

52. Artiklarna 368a, 369, 369a, 370 och 371 ska utgå.

53. Artikel 372 ska ersättas med följande:

”Artikel 372

1. På ansökan av, alltefter omständigheterna, den huvudansvarige eller en varumottagare får tullmyndigheterna ge tillstånd till följande förenklingar:

a) Användning av samlad säkerhet eller av befrielse från ställande av säkerhet. Bilaga 1

b) Användning av förseglingar av särskild modell.

c) Befrielse från bindande färdväg.

d) Ställning som godkänd avsändare.

e) Ställning som godkänd mottagare.

f) Tillämpning av förenklade förfaranden för transport av varor

i) på järnväg eller med storcontainrar,

ii) med flyg,

iii) sjövägen,

iv) i rörledning.

g) Tillämpning av andra förenklade förfaranden, som grundas på artikel 97.2 i kodexen.

2. När tillstånd att använda de förenklingar som avses i punkt 1 a och f beviljas, ska förenklingarna gälla i samtliga medlemsstater, om inte annat anges i detta avsnitt eller i tillståndet. När tillstånd att använda de förenklingar som avses i punkt 1 b, c och d beviljas, ska förenklingarna endast gälla transiteringar enligt förfarandet för gemenskapstransitering som inleds i den medlemsstat där tillståndet beviljats. När tillstånd att använda den förenkling som avses i punkt 1 e beviljas, ska förenklingen endast gälla i den medlemsstat där tillståndet beviljats.”

54. I artikel 373.1 ska b ersättas med följande:

”b) regelbundet använder förfarandet för gemenskapstransitering eller som tullmyndigheterna vet kan fullgöra de skyldigheter som är förenade med detta förfarande eller, när det gäller den förenkling som avses i artikel 372.1 e, som regelbundet mottar varor som hänförs till förfarandet för gemenskapstransitering, och”

55. I artikel 374 ska punkt 1 ersättas med följande:

”1. En ansökan om tillstånd att använda förenklingar, nedan kallad ansökan, ska dateras och undertecknas. De behöriga myndigheterna ska föreskriva att ansökan ska göras skriftligen eller inges med hjälp av elektronisk databehandlingsteknik, på de villkor och enligt de bestämmelser som de ska ange.”

56. I artikel 376 ska punkt 3 ersättas med följande:

”3. När det gäller de förenklingar som avses i artikel 372.1 b, c och f Bilaga 1 ska tillståndet uppvisas på begäran av avgångskontoret.”

57. Artikel 379 ska ersättas med följande:

”Artikel 379

1. Den huvudansvarige får använda en samlad säkerhet eller en befrielse från ställande av säkerhet inom ramen för ett referensbelopp.

2. Referensbeloppet ska motsvara beloppet för den tullskuld som kan uppkomma för varor som den huvudansvarige hänför till förfarandet för gemenskapstransitering under en period av minst en vecka.

Garantikontoret ska i samarbete med den berörda personen fastställa detta belopp på följande sätt:

a) På grundval av uppgifter om de varor som transporterats tidigare och av en särskilt på den berörda personens affärs- och räkenskapshandlingar grundad uppskattning av volymen av förestående transiteringar enligt förfarandet för gemenskapstransitering.

b) Med beaktande av de högsta tull- och avgiftssatser som tillämpas på varorna i den medlemsstat där garantikontoret är beläget. Vid beräkningen ska gemenskapsvaror som ska transporteras eller har transporterats i enlighet med konventionen om ett gemensamt transiteringsförfarande behandlas som icke-gemenskapsvaror.

För varje transitering ska en beräkning göras av den tullskuld som kan uppkomma. När nödvändiga uppgifter inte är tillgängliga ska beloppet antas vara 7 000 euro, om inte annan för tullmyndigheterna känd information leder till ett annat belopp.

3. Garantikontoret ska se över referensbeloppet, särskilt när den huvudansvarige ansöker om det, och ska vid behov justera beloppet.

4. Varje huvudansvarig ska se till att de belopp som står på spel med hänsyn till icke-slutförda transiteringar inte överstiger referensbeloppet.

Referensbeloppen ska behandlas och kan kontrolleras med hjälp av tullmyndigheternas datorsystem för varje transitering.”

58. Följande artikel 380a ska införas:

”Artikel 380a

För användningen av varje samlad säkerhet och varje befrielse från ställande av säkerhet ska

a) den huvudansvarige tilldelas ett ’referensnummer för säkerhet’ som är knutet till det fastställda referensbeloppet,

b) garantikontoret tilldela och meddela den huvudansvarige en ursprunglig tillträdeskod som är knuten till referensnumret för säkerheten.

Den huvudansvarige får tilldela sig själv eller sina ombud en eller flera tillträdeskoder för denna säkerhet.”

59. Artikel 382 ska ersättas med följande:

”Artikel 382

1. Samlad säkerhet ska ställas genom borgensman.

2. För samlad säkerhet ska en borgensförbindelse som överensstämmer med förlagan i bilaga 48 upprättas. Garantikontoret ska behålla borgensförbindelsen.

3. Artikel 346.2 ska gälla i tillämpliga delar.”

60. Artikel 383 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Ett intygs giltighetstid ska vara begränsad till två år. Garantikontoret får dock förlänga giltighetstiden en gång, för en period av högst två år.”

b) Punkt 3 ska utgå.

61. Artikel 384 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Garantikontoret ska i datorsystemet införa uppgifter om en tullmyndighets återkallelse av ett tillstånd till användning av samlad säkerhet eller till befrielse från ställande av säkerhet och det datum då ett garantikontors återkallelse av ett beslut om att godta en borgensmans åtagande börjar gälla eller det datum då en borgensmans uppsägning av sitt åtagande börjar gälla.”

b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Från och med den dag då återkallelsen eller uppsägningen börjar gälla får intyg som utfärdats för tillämpning av artikel 353.2 b inte längre användas vid hänförande av varor till förfarandet för gemenskaps-transitering, och den huvudansvarige ska utan dröjsmål återlämna intygen till garantikontoret.

Varje medlemsstat ska meddela kommissionen uppgifter som möjliggör identifiering av fortfarande gällande intyg som inte har återlämnats eller som har anmälts som stulna, förlorade eller förfalskade. Kommissionen ska underrätta övriga medlemsstater om detta.”

c) Punkt 4 ska utgå.

62. Artikel 385 ska utgå.

63. I artikel 386 ska punkt 2 ersättas med följande:

”2. Den huvudansvarige ska i transiteringsdeklarationen ange de använda förseglingarnas antal, typ och märken.

Den huvudansvarige ska anbringa förseglingarna senast när varorna frigörs.”

64. I artikel 387 ska punkt 2 utgå.

65. I artikel 398 ska första stycket ersättas med följande:

”Var och en som önskar genomföra transiteringar enligt förfarandet för gemenskapstransitering utan att för avgångskontoret eller på annan godkänd plats uppvisa de varor som omfattas av transiteringsdeklarationen kan beviljas ställning som godkänd avsändare.”

66. I artikel 399 ska b ersättas med följande:

”b) Hur lång tid tullmyndigheterna har på sig efter det att den godkände avsändaren ingivit en transiteringsdeklaration, så att de vid behov kan genomföra eventuella kontroller innan varorna sänds iväg.”

67. Artikel 400 ska ersättas med följande:

”Artikel 400

Den godkände avsändaren ska inge en transiteringsdeklaration till avgångskontoret. Varorna får inte frigöras förrän tidsfristen enligt artikel 399 b har löpt ut.”

68. Artikel 401 ska utgå.

69. Artikel 402 ska ersättas med följande:

”Artikel 402

Den godkände avsändaren ska i datorsystemet i förekommande fall införa uppgifter om den i enlighet med artikel 355.2 fastställda bindande färdvägen, den i enlighet med artikel 356 fastställda tidsfristen för anmälan av varorna till bestämmelsekontoret samt använda förseglingars antal, typ och märken.”

70. Artiklarna 403 och 404 ska utgå.

71. Artikel 406 ska ersättas med följande:

1. Personer som i sina lokaler eller på annan bestämd plats önskar motta varor som hänförs till förfarandet för gemenskapstransitering utan att för bestämmelsekontoret uppvisa varorna eller transiteringsföljedokumentet kan beviljas ställning som godkänd mottagare.

2. Om det transiteringsföljedokument som åtföljer sändningen samt varorna i oförändrat skick lämnats inom föreskriven tid till den godkände mottagaren i dennes lokaler eller på en i tillståndet angiven plats och om hänsyn tagits till vidtagna identifieringsåtgärder, ska den huvudansvarige anses ha fullgjort sina skyldigheter enligt artikel 96.1 a i kodexen och förfarandet för gemenskapstransitering anses ha slutförts.

3. För varje sändning som lämnas till en godkänd mottagare i enlighet med punkt 2 ska denne, på begäran av fraktföraren, utfärda ett kvitto enligt artikel 362, som ska gälla i tillämpliga delar.”

72. I artikel 407 ska punkt 1 ersättas med följande:

”1. I tillståndet ska särskilt följande anges:

a) Det eller de bestämmelsekontor som har behörighet för de varor som den godkände mottagaren mottar.

b) När den godkände mottagaren via meddelandet

’lossningsmedgivande’ från bestämmelsekontoret mottar de relevanta uppgifterna i ’förhandsmeddelandet om ankomst’ för tillämpning av artikel 361.3 i tillämpliga delar.

c) De varukategorier eller varubefordringar som inte omfattas av tillståndet.”

73. Artikel 408 ska ersättas med följande:

”Artikel 408

1. Godkända mottagare ska för de varor som ankommer till deras lokaler eller till de platser som anges i tillståndet

a) omedelbart underrätta det behöriga bestämmelsekontoret om varornas ankomst med hjälp av meddelandet ’ankomstanmälan’, med uppgift om alla händelser under transporten,

b) avvakta meddelandet ’lossningsmedgivande’ innan varorna börjar lossas,

c) efter mottagandet av meddelandet ’lossningsmedgivande’ och senast tre dagar efter varornas ankomst sända meddelandet ’lossningsresultat’

med uppgift om alla avvikelser till bestämmelsekontoret, i enlighet med villkoren i tillståndet, Bilaga 1

d) för bestämmelsekontoret hålla tillgängligt eller till detta skicka ett exemplar av det transiteringsföljedokument som åtföljt varorna, i enlighet med villkoren i tillståndet.

2. Bestämmelsekontoret ska införa de uppgifter som finns i meddelandet om 'kontrollresultat' i datorsystemet.”

74. Artikel 408a ska utgå.

75. I artikel 441.1 ska första stycket ersättas med följande:

”1. Artikel 353.5 och punkt 23 i bilaga 37d ska tillämpas på alla lastspecifikationer som medföljer CIM-fraktsedeln eller TR-överlämnings-sedeln.”

76. I artikel 442 ska punkt 1 ersättas med följande:

”1. Om förfarandet för gemenskapstransitering är tillämpligt ska artiklarna 412–441 inte utesluta att de förfaranden används som föreskrivs i artiklarna 344–362, artikel 367 och punkt 22 i bilaga 37d, varvid dock artiklarna 415 och 417 eller 429 och 432 ska gälla.”

77. Artikel 450a ska ersättas med följande:

”Artikel 450a

Den tid som avses i artikel 215.1 tredje strecksatsen i kodexen ska vara

- sju månader från den sista dagen för anmälan av varorna till bestämmelsekontoret, om inte en begäran om uppbörd enligt artikel 365a har skickats, i vilket fall denna period förlängs med högst en månad, eller
- en månad från utgången av den tidsfrist som avses i artikel 365.5, när den huvudansvarige har lämnat otillräckliga uppgifter eller inte lämnat några uppgifter.”

78. I artikel 450c ska punkt 1 ersättas med följande:

”1. Om förfarandet inte har avslutats, ska tullmyndigheterna i avgångsmedlemsstaten inom nio månader från den sista dagen för anmälan av varorna till bestämmelsekontoret underrätta borgensmannen om att förfarandet inte har avslutats.”

79. I artikel 450d ska andra stycket ersättas med följande:

”Dessa myndigheter ska underrätta avgångskontoret och garanti-kontoret om alla fall av uppkomst av tullskuld som har samband med avgångskontoret godtagna deklarationer för gemenskapstransitering, och om de gentemot gäldenären vidtagna åtgärderna för uppbörd. De ska

även underrätta avgångskontoret om uttag av tullar och andra avgifter, så att det kontoret kan avsluta förfarandet för transitering.” Bilaga 1

80. I artikel 453.2 ska ”artikel 314b” ersättas med ”artikel 314”.

81. Artikel 454 ska ersättas med följande:

”Artikel 454

1. Detta avsnitt gäller transport av varor upptagna i TIR-carneter inom gemenskapens tullområde.

2. De meddelanden som avses i detta avsnitt ska överensstämma med den struktur och innehålla de uppgifter som tullmyndigheterna överenskommit.

3. Innehavaren av en TIR-carnet ska inge uppgifterna från TIR-carneten till avgångs- eller infartstullkontoret med hjälp av databehandlingsteknik och i enlighet med den struktur och motsvarande upplysningskrav som anges i bilagorna 37a och 37c.

4. När varorna frigörs för TIR-transiteringen ska avgångs- eller infartstullkontoret skriva ut ett transiteringsföljedokument som ska förvaras tillsammans med kupong nr 2 och sända de elektroniska uppgifterna till det deklarerade bestämmelse- eller utfartstullkontoret med hjälp av ett ’förhandsmeddelande om ankomst’.

5. Uppgifterna i TIR-carneten ska användas för att fastställa eventuella rättsliga följder som uppstår till följd av avvikelser mellan de elektroniska uppgifterna från TIR-carneten och själva TIR-carneten.

6. Kravet på att TIR-carnetuppgifterna ska lämnas in med hjälp av databehandlingsteknik får endast frångås i följande undantagsfall:

a) Om tullmyndigheternas datoriserade transiteringssystem inte fungerar.

b) Om programvaran för inlämning av TIR-carnetuppgifterna med hjälp av databehandlingsteknik inte fungerar.

c) Om nätet mellan programvaran för inlämning av TIR-carnetuppgifterna med hjälp av databehandlingsteknik och tullmyndigheterna inte fungerar.

7. Undantag i enlighet med punkt 6 b och c måste godkännas av tullmyndigheterna.”

82. I artikel 454a.2 ska följande led d införas:

”d) använder databehandlingsteknik för kommunikation med bestämmelsestullkontoret.”

83. Artikel 454b ska ersättas med följande:

"Artikel 454b

1. När varor ankommer till en godkänd mottagares lokaler, eller till den plats som anges i det tillstånd som avses i artikel 454a, ska denne, i enlighet med vad som närmare anges i tillståndet,

a) omedelbart underrätta bestämmelse-tullkontoret om varornas ankomst med hjälp av meddelandet 'ankomstanmälan', med uppgift om eventuella oegentligheter eller händelser som ägt rum under transporten,

b) avvakta meddelandet 'lossningsmedgivande' innan varorna lossas,

c) utan dröjsmål bokföra resultatet av lossningen,

d) senast den tredje dagen efter varornas ankomst sända meddelandet 'lossningsresultat' till bestämmelse-tullkontoret med uppgift om eventuella oegentligheter eller händelser.

2. Den godkände mottagaren ska se till att TIR-carneten och transiteringsföljedokumentet utan dröjsmål uppvisas för tullmyndigheterna vid bestämmelse-tullkontoret. De myndigheterna ska fylla i talong nr 2 i TIR-carneten och se till att carneten återlämnas till sin innehavare eller till den person som agerar på innehavarens vägnar. Bestämmelse- eller utfartstullkontoret ska behålla kupong nr 2.

3. TIR-transiteringen ska anses vara slutförd på dagen för den bokföring som avses i punkt 1 c.

Om någon oegentlighet eller händelse har ägt rum under transporten ska TIR-transiteringen emellertid anses vara slutförd på dagen för det meddelande om 'kontrollresultat' som avses i artikel 455.4.

4. På begäran av TIR-carnetinnehavaren ska den godkände mottagaren utfärda ett kvitto som intygar att varorna har ankommit till dennes lokaler och som innehåller referensuppgifter om transiteringsföljedokumentet och TIR-carneten. Kvittot får inte användas som bevis på att TIR-transiteringen har slutförts i enlighet med artikel 1 d i TIR-konventionen eller artikel 455b.

5. Bestämmelse-tullkontoret ska föra in meddelandet om 'kontrollresultat' i datorsystemet.

Tullmyndigheterna ska också sända de uppgifter som avses i bilaga 10 till TIR-konventionen.

6. Om den godkände mottagarens programvara inte fungerar får de behöriga myndigheterna tillåta andra sätt att kommunicera med tullmyndigheterna på bestämmelse-tullkontoret."

84. I artikel 454c ska punkt 2 ersättas med följande:

”2. En TIR-transitering ska anses vara slutförd i den mening som avses i artikel 1 d i TIR-konventionen när kraven i artikel 454b.1 och 454b.2 första meningen har uppfyllts.”

85. Artikel 455 ska ersättas med följande:

”Artikel 455

1. Bestämmelse- eller utfartstullkontoret ska fylla i talong nr 2, behålla kupong nr 2 och transiteringsföljedokumentet och använda ’ankomstmeddelandet’ för att samma dag som varorna anmäls till bestämmelse- eller utfartstullkontoret underrätta avgångs- eller infartstullkontoret om att de ankommit.

2. Om TIR-transiteringen slutförs på ett annat tullkontor än det som ursprungligen angavs i transiteringsdeklarationen ska det nya bestämmelse- eller utfartstullkontoret meddela ankomsten till avgångs- eller infartstullkontoret genom ett ’ankomstmeddelande’.

Avgångs- eller infartstullkontoret ska meddela ankomsten till det bestämmelse- eller utfartstullkontor som ursprungligen angavs genom ett ’vidarebefordrat ankomstmeddelande’.

3. Det ’ankomstmeddelande’ som avses i punkterna 1 och 2 får inte användas som bevis på att förfarandet har slutförts i den mening som avses i artikel 455b.

4. Utom i vederbörligen motiverade fall ska bestämmelse- eller utfartstullkontoret sända ett meddelande om ’kontrollresultat’ till avgångs- eller infartskontoret senast den tredje dagen efter den dag då varorna anmäldes till bestämmelse- eller utfartstullkontoret. Om artikel 454b är tillämplig ska emellertid bestämmelse- eller utfartstullkontoret sända meddelandet om ’kontrollresultat’ till avgångs- eller infartstullkontoret senast den sjätte dagen efter det att varorna ankommit till den godkände mottagarens lokaler.

Tullmyndigheterna ska också sända de uppgifter som avses i bilaga 10 till TIR-konventionen.

5. Om artikel 454.6 är tillämplig ska tullmyndigheterna i bestämmelse- eller utfartstullkontoret utan dröjsmål, dock senast åtta dagar efter den dag då TIR-transiteringen slutfördes, återlämna den berörda delen av kupong nr 2 i TIR-carneten till tullmyndigheterna i avgångs- eller infartstullkontoret.

86. Artikel 455a ska ersättas med följande:

1. När tullmyndigheterna i avgångs- eller infartsmedlemsstaten inte har mottagit ett ’ankomstmeddelande’ inom tidsfristen för anmälan av varornas ankomst till bestämmelse- eller utfartstullkontoret, eller om de inte har mottagit ett meddelande om ’kontrollresultat’ inom sex dagar efter mottagandet av ’ankomstmeddelandet’, ska de överväga att inleda ett efterlysningsförfarande för att inhämta de uppgifter som behövs för att avsluta TIR-transiteringen eller, om detta inte är möjligt, för att fastställa

- om en tullskuld har uppkommit,
- vem som är gäldenär, och
- vilka tullmyndigheter som är behöriga för bokföringen.

2. Efterlysningsförfarande ska inledas senast sju dagar efter utgången av en av de tidsfrister som avses i punkt 1, utom i undantagsfall som överenskommit mellan medlemsstaterna. Om tullmyndigheterna i ett tidigare skede underrättas om att TIR-transiteringen inte har slutförts, eller om de misstänker att den inte har slutförts, ska de inleda efterlysningsförfarandet omedelbart.

3. Om tullmyndigheterna i avgångs- eller infartsmedlemsstaten bara har mottagit ’ankomstmeddelandet’ ska de inleda ett efterlysningsförfarande genom att begära att det bestämmelse- eller utfartstullkontor som sânt ’ankomstmeddelandet’ sänder ett meddelande om ’kontrollresultat’.

4. Om tullmyndigheterna vid avgångs- eller infartstullkontoret inte har mottagit ett ’ankomstmeddelande’ ska de inleda ett efterlysningsförfarande genom att begära de uppgifter från bestämmelse- eller utfartstullkontoret som krävs för att avsluta TIR-transiteringen. Kontoret i fråga ska hörsamma begäran inom 28 dagar.

5. När TIR-transiteringen inte kan avslutas ska innehavaren av TIR-carneten uppmanas att lämna de uppgifter som krävs för förfarandets avslutande inom 28 dagar efter inledandet av efterlysningsförfarandet vid bestämmelse- eller utfartstullkontoret. Innehavaren av TIR-carneten ska hörsamma begäran inom 28 dagar. På begäran av innehavaren kan denna period förlängas med ytterligare 28 dagar.

Tullmyndigheterna i avgångs- eller infartsmedlemsstaten ska också underrätta den berörda garanterande sammanslutningen, utan att det påverkar underrättelsen enligt artikel 11.1 i TIR-konventionen, och uppmana den att lägga fram bevis på att TIR-transiteringen har slutförts.

6. Om artikel 454.6 är tillämplig ska tullmyndigheterna i avgångs- eller infartsmedlemsstaten inleda ett efterlysningsförfarande som avses i punkt 1 när de inte har tagit emot bevis på att TIR-transiteringen har slutförts inom två månader efter den dag då TIR-carneten godtogs. I detta syfte ska dessa myndigheter skicka en begäran och alla nödvändiga

uppgifter till tullmyndigheterna i bestämmelse- eller utfartsmedlemsstaten. Om myndigheterna i ett tidigare skede underrättas om att TIR-transiteringen inte har slutförts, eller om de misstänker att den inte har slutförts, ska de inleda efterlysningsförfarandet omedelbart. Ett efterlysningsförfarande ska också inledas om det i efterhand visar sig att beviset för att TIR-transiteringen har slutförts är förfalskat, och ett efterlysningsförfarande är nödvändigt för att målen i punkt 1 ska kunna nås.

Förfarandet i punkt 5 ska gälla i tillämpliga delar.

Tullmyndigheterna i bestämmelse- eller utfartsmedlemsstaten ska hör samma begäran inom 28 dagar.

7. Om efterlysningsförfarandet leder till slutsatsen att TIR-transiteringen har slutförts korrekt, ska tullmyndigheterna i avgångs- eller infartsmedlemsstaten avsluta förfarandet och omedelbart underrätta den garanterande sammanslutningen och innehavaren av TIR-carneten därom samt i förekommande fall de tullmyndigheter som kan ha inlett ett uppbördsförfarande i enlighet med artiklarna 217–232 i kodexen.”

87. Följande artikel 455b ska införas:

”Artikel 455b

1. Ett bevis för att TIR-transiteringen har slutförts inom den tidsfrist som anges i TIR-carneten får på ett för tullmyndigheterna tillfredsställande sätt läggas fram i form av ett dokument som är bestyrkt av tullmyndigheterna i bestämmelse- eller utfartsmedlemsstaten och som identifierar de berörda varorna och fastställer att de har anmälts till bestämmelse- eller utfartstullkontoret eller, om artikel 454a är tillämplig, till en godkänd mottagare.

2. TIR-transiteringen ska också anses ha slutförts om innehavaren av TIR-carneten eller den garanterande sammanslutningen, på ett för tullmyndigheterna tillfredsställande sätt, uppvisar ett av följande dokument som identifierar varorna:

a) Ett tulldokument som utfärdats i ett tredjeland, vilket avser hänförelse av varorna till godkänd tullbehandling.

b) Ett dokument som utfärdats i ett tredjeland, som påtecknats av tullmyndigheterna i detta land och som intygar att varorna anses vara i fri omsättning i det landet.

3. De dokument som avses i punkt 2 a och b får ersättas av kopior eller fotokopior som är bestyrkta av det organ som bestyrkte originaldokumenten eller av myndigheterna i de berörda tredjeländerna eller i en av medlemsstaterna.”

88. Artikel 456 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska följande stycke läggas till:

”Den tidsfrist som avses i artikel 215.1 tredje strecksatsen i kodexen ska vara sju månader från och med den dag då varorna senast skulle ha anmälts till bestämmelse- eller utfartstullkontoret.”

b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Artiklarna 450b och 450d ska gälla i tillämpliga delar vid ett uppbördsförfarande i samband med TIR-förfarandet.”.

89. Artikel 457b ska ersättas med följande:

”Artikel 457b

1. När en TIR-transitering rör sådana varor som avses i artikel 340a eller när tullmyndigheterna anser det nödvändigt, får avgångs- eller infartstullkontoret bestämma en bindande färdväg för sändningen.

2. Tullmyndigheterna i den medlemsstat där sändningen befinner sig ska anteckna de relevanta uppgifterna i transiteringsföljedokumentet och i TIR-carnettalong nr 1 när

a) färdvägen ändras på ansökan av innehavaren av TIR-carneten,

b) fraktföraren har avvikit från den bindande färdvägen vid force majeure.

Bestämmelse- eller utfartstullkontoret ska föra in de aktuella uppgifterna i datorsystemet.

3. I de fall som avses i punkt 2 b ska sändningen, transiteringsföljedokumentet och TIR-carneten utan dröjsmål anmälas respektive uppvisas för närmaste tullmyndighet.”

90. I artikel 458.1 andra stycket ska sista meningen ersättas med följande:

”Kommissionen ska meddela övriga medlemsstater denna information via Europeiska unionens officiella webbplats på Internet.”

91. Artikel 496 c ska utgå.

92. I artikel 843 ska punkt 2 utgå.

93. I bilaga 30a punkt 1 ”Inledande anmärkningar till tabellerna” anmärkning 5 ”Förenklade förfaranden” anmärkning 5.1 ska siffran ”288” utgå.

94. I bilaga 37 avdelning I A c ska den första frasen ersättas med Bilaga 1 följande:

”c) om gemenskapsregler särskilt föreskriver att de ska användas, i synnerhet när det gäller transiteringsdeklarationer för resande och reservrutiner inom ramen för förfarandet för gemenskapstransitering”.

95. Bilaga 37a avdelning II B ”Uppgifter om data i transiteringsdeklarationen” ska ändras på följande sätt:

a) För datagruppen ”TRANSITERING” ska anmärkningen till ”Aktiva transportmedlets identitet vid gränspassagen” (fält 21) ersättas med följande:

”Typ/Längd: an..27

Medlemsstaterna får i enlighet med bilaga 37 själva avgöra om detta attribut ska användas.”

b) För datagruppen ”VARUPOST – KOD FÖR KÄNSLIGA VAROR” (fält 31) ska anmärkningen ersättas med följande:

”Kod för känsliga varor (fält 31)

Antal: 9

Om transiteringsdeklarationen avser varor som avses i förteckningen i bilaga 44c, ska denna datagrupp användas.

Kod för känsliga varor (fält 31)

Typ/Längd: n..2

Den kod som avses i bilaga 37c ska användas om varunumret inte medger entydig identifiering av varor som avses i förteckningen i bilaga 44c.

Känslig kvantitet (fält 31)

Typ/Längd: n..11,3

Attributet ska användas om transiteringsdeklarationen avser varor som avses i förteckningen i bilaga 44c.”

c) För datagruppen ”VARUPOST – KOLLI” (fält 31) ska anmärkningarna till attributen ”Kollis märke och nummer”, ”Slag av kollin” och ”Kollis antal” ersättas med följande:

”Kollis märke och nummer (fält 31)

Typ/Längd: an..42

Attributet ska användas om attributet '**Slag av kollin**' innehåller en annan kod enligt bilaga 37c än de koder som används för bulk (VQ, VG, VL, VY, VR eller VO) och oemballerat (NE, NF, NG). Det är icke-obligatoriskt om attributet '**Slag av kollin**' innehåller någon av de ovan angivna koderna.

Slag av kollin (fält 31)

Typ/Längd: a2

De förpackningskoder som förtecknas i anvisningarna för fält 31 i bilaga 38 ska användas.

Kollis antal (fält 31)

Typ/Längd: n..5

Attributet ska användas om attributet '**Slag av kollin**' innehåller en annan kod enligt bilaga 37c än de koder som används för bulk (VQ, VG, VL, VY, VR eller VO) och oemballerat (NE, NF, NG). Det får inte användas om attributet '**Slag av kollin**' innehåller någon av de ovan angivna koderna."

d) För datagruppen "VARUPOST – BILAGDA HANDLINGAR/CERTIFIKAT" (fält 44) ska texten under "Antal: 99" ersättas med följande:

"Datagruppen ska användas för TIR-meddelanden I övriga fall ska den användas i enlighet med bilaga 37. Om datagruppen används, ska minst ett av följande attribut användas:"

96. I bilaga 37c ska följande punkter 9 och 10 läggas till:

"9. För attributet 'Typ av deklaration' (fält 1): För TIR-deklarationer, använd koden 'TIR'.

10. För attributet 'Typ av säkerhet' (fält 52): För TIR-meddelanden, använd koden 'B'."

97. Bilaga 37d, enligt lydelsen i bilaga I till den här förordningen, ska införas.

98. Bilaga 38 ska ändras på det sätt som anges i bilaga II till den här förordningen.

99. I bilaga 44a avdelning I ska punkt 1 ersättas med följande:

"1. Definition

1.1 En lastspecifikation är ett dokument som överensstämmer med vad Bilaga 1 som anges i denna bilaga.

1.2 Den kan användas tillsammans med en transiteringsdeklaration när artikel 353.2 tillämpas.”

100. Bilaga 44b ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 3.1 ska ersättas med följande:

”3.1 Papperet för formuläret för kvittot ska vara så starkt att det inte går sönder eller skrynklas vid normal användning. Vitt papper ska användas.”

b) Punkt 4.3 ska ersättas med följande:

”4.3 Formuläret för intyget om individuell säkerhet ska vara försett med tryckeriets namn och adress eller med en symbol som gör det möjligt att identifiera tryckeriet, och ett identifieringsnummer.”

101. Bilaga 44c ska ersättas med texten i bilaga III till den här förordningen.

102. Bilaga 45a ska ändras på följande sätt:

a) I kapitel I ska exemplar B av förslagen till transiteringsföljedokumentet utgå.

b) Kapitel II ska ersättas med texten i bilaga IV till den här förordningen.

103. Bilaga 45b ska ändras på det sätt som anges i bilaga V till den här förordningen.

104. I bilaga 46b ska andra kolumnen i tabellen ändras på följande sätt:

a) Anmärkningen till kriterium 1 ”Tillräcklig erfarenhet” ska ersättas med följande:

”Regelbunden och korrekt användning som huvudansvarig av förfarandet för gemenskapstransitering under någon av de nedan angivna tidsperioderna före ansökan om nedsättning visar på tillräcklig erfarenhet:

- Sex månader vid tillämpning av artikel 380.2 a och artikel 381.1.
- Ett år vid tillämpning av artikel 380.2 b och artikel 381.2 a.
- Två år vid tillämpning av artikel 380.3 och artikel 381.2 b.”

b) Anmärkningen till kriterium 2 ”Högt utvecklat samarbete med tullmyndigheterna” ska ersättas med följande:

”Huvudansvariga anses ha ett högt utvecklat samarbete med tullmyndigheterna om de för förvaltningen av sina transiteringar vidtar särskilda åtgärder som ger myndigheterna bättre möjligheter till kontroll och till skydd av de intressen som står på spel.

Detta kan bland annat gälla på ett för tullmyndigheterna tillfredsställande sätt vidtagna åtgärder rörande

- särskilda metoder för att upprätta transiteringsdeklarationer, eller
- innehållet i sådana deklarationer, i det att huvudansvariga anger kompletterande icke-obligatoriska uppgifter i deklarationerna, eller
- formerna för att fullgöra formaliteterna för hänförande av varor till förfarandet (t.ex. att huvudansvariga alltid inger deklarationerna vid ett enda tullkontor).”

105. Bilaga 47a ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Situationer i vilka användning av samlad säkerhet till nedsatt belopp eller användning av samlad säkerhet tillfälligt får förbjudas

1.1 Tillfälligt förbud att använda samlad säkerhet till nedsatt belopp

Med ’särskilda omständigheter’ enligt artikel 94.6 i kodexen avses en situation där det i fråga om ett betydande antal fall – som gäller flera huvudansvariga och som innebär att förfarandets funktion äventyras – fastställs att det trots eventuell tillämpning av artikel 384 och artikel 9 i kodexen inte längre är möjligt att med användning av samlad säkerhet till nedsatt belopp, i enlighet med artikel 94.4 i kodexen, säkerställa betalning inom föreskriven tid av tullskulder som uppkommer till följd av att sådana varor som avses i förteckningen i bilaga 44c undandras från förfarandet för gemenskapstransitering.

1.2 Tillfälligt förbud att använda samlad säkerhet

Med ’bedrägeri i stor omfattning’ enligt artikel 94.7 i kodexen avses en situation där det fastställs att det trots eventuell tillämpning av artikel 384, artikel 9 och, vid behov, artikel 94.6 i kodexen inte längre är möjligt att med användning av samlad säkerhet, i enlighet med artikel 94.2 b i kodexen, säkerställa betalning inom föreskriven tid av tullskulder som uppkommer till följd av att sådana varor som avses i förteckningen i bilaga 44c undandras från förfarandet för gemenskapstransitering, med hänsyn till den volym varor som undandras och till de omständigheter under vilka det sker, särskilt när det är följden av organiserad brottslig verksamhet på internationell nivå.”

b) I punkt 2 ska punkt 2.2 utgå.

c) I punkt 3 ska andra strecksatsen utgå.

d) I punkt 4 ska punkt 4.3 ersättas med följande:

”4.3 Om de behöriga myndigheterna beviljar ett undantag, ska de i fält 8 i intyget om samlad säkerhet införa följande uppgift:

– OBEGRÄNSAD ANVÄNDNING – 99209”

106. I bilaga 51b ska punkt 1.2.1 ersättas med följande:

”1.2.1 Om samlad säkerhet inte får användas på grund av att varorna är upptagna i förteckningen i bilaga 44c, ska följande uppgift anges i fält 8 i intyget:

– Begränsad giltighet – 99200”

107. Bilaga 67 – Formulär för ansökningar och tillstånd – ska ändras på följande sätt:

a) I rubrikens andra rad, mellan orden ”Artiklarna” och ”292”, ska ”253b”, ”253c”, ”253h,” och ”253l,” införas.

b) Efter de allmänna anmärkningarna och före formuläret ”Ansökan om tillstånd till ett tullförfarande med ekonomisk verkan/till användning för särskilda ändamål” ska de formulär och förklarande anmärkningar som anges i bilaga VI till den här förordningen införas.

c) Efter formuläret ”Tillstånd till passiv förädling – Kompletterande formulär” ska rubriken ”FÖRKLARANDE ANMÄRKNINGAR” ersättas med följande:

”FÖRKLARANDE ANMÄRKNINGAR TILL FORMULÄRET FÖR TULLFÖRFARANDEN MED EKONOMISK VERKAN OCH ANVÄNDNING FÖR SÄRSKILDA ÄNDAMÅL”

Artikel 2

Senast den 1 januari 2012 ska tullmyndigheterna i enlighet med artikel 253.8 i förordning (EEG) nr 2454/93 ompröva tillstånd att använda det förenklade deklarationsförfarandet eller det lokala klareringsförfarandet som beviljats före det datum som anges i artikel 3.3 i denna förordning och utfärda nya tillstånd i enlighet med förordning (EEG) nr 2454/93 i dess lydelse enligt denna förordning.

Artikel 3

1. Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning.

2. Punkterna 2, 3, 5–12, 27–48, 51–76, 92, 94, 95 a, b och c, 97–100 samt 102–106 i artikel 1 ska tillämpas från och med den 1 juli 2008.

3. Punkterna 1, 4, 13, 14, 16–24, 26, 80–85, 87, 89, 90, 91, 95 d, 96, 101 och 107 i artikel 1 ska tillämpas från och med den 1 januari 2009. Bilaga 1

4. Punkterna 49, 50, 77, 78, 79, 86 och 88 i artikel 1 ska tillämpas från och med den 1 juli 2009.

5. Punkterna 15, 25 och 93 i artikel 1 ska tillämpas från och med den 1 januari 2011.

6. Artikel 1.2 ska tillämpas till och med den 30 juni 2009.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 17 november 2008.

På kommissionens vägnar
László KOVÁCS
Ledamot av kommis

KONVENTION
OM CENTRALISERAD TULLKLARERING
AVSEENDE FÖRDELNING AV
NATIONELLA UPPBÖRDSKOSTNADER SOM BEHÅLLS
NÄR DE TRADITIONELLA EGNA MEDLEN
ÖVERFÖRS TILL EU:S BUDGET¹

DE AVTALSSLUTANDE PARTERNA, Europeiska unionens medlemsstater,

SOM BEAKTAR rådets beslut nr 2007/436/EG, Euratom av den 7 juni 2007 om systemet för Europeiska gemenskapernas egna medel (nedan kallat beslutet),

SOM BEAKTAR rådets förordning (EG, Euratom) nr 1150/2000 av den 22 maj 2000 om genomförande av ovan nämnda beslut om systemet för gemenskapernas egna medel (nedan kallad förordningen),

SOM BEAKTAR att centraliserad klarering och andra förenklingar av tullformaliteter, i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 450/2008 av den 23 april 2008 om fastställande av en tullkodex för gemenskapen (Moderniserad tullkodex) (nedan kallad den moderniserade tullkodexen), kan bidra till gynnsamma villkor för handeln,

SOM BEAKTAR att enhetstillståndet enligt artikel 1 punkt 13 i kommissionens förordning (EG) nr 2454/93 ger samma fördelar till dess att den moderniserade tullkodexen ska tillämpas,

SOM BEAKTAR rådets uttalande av den 25 juni 2007 om fördelningen av uppbörds kostnader, om mervärdesskatt och statistik, för ett genomförande av en centraliserad klarering, och rådets och kommissionens uttalande av den 25 juni 2007 om utvärderingen av tillämpningen av systemet för centraliserad klarering,

SOM BEAKTAR artiklarna 17 och 120 i den moderniserade tullkodexen, vilka föreskriver dels att de beslut som fattas av tullmyndigheter i gemenskapen ska vara giltiga i hela gemenskapen, dels att resultatet av tullmyndigheternas kontroll ska ha samma bevisvärde i gemenskapens hela territorium,

¹ EUT C 92, 21.4.2009, s.1.

- (1) Förvaltningen av den centraliserade klareringen, som kan kombineras med förenklade tullformaliteter och som innebär att varor deklarerar för fri omsättning i en medlemsstat men anmäls till tullen i en annan medlemsstat, medför administrativa kostnader i båda medlemsstaterna. Detta motiverar en partiell omfördelning av de uppbörds-kostnader som behålls när de traditionella egna medlen i enlighet med förordningen har överförts till gemenskapsbudgeten.
- (2) Denna omfördelning, som utförs av den avtalsslutande parten på den plats där tulldeklarationen har ingetts till förmån för den avtalsslutande parten på den plats där varorna uppvisas, motsvarar totalt 50 % av de uppbörds-kostnader som behålls.
- (3) För att omfördelningen av uppbörds-kostnaderna ska fungera väl måste särskilda förfaranden antas i form av en konvention mellan de avtalsslutande parterna.
- (4) Denna konvention ska tillämpas av de avtalsslutande parterna i enlighet med deras respektive lagar och förfaranden.

HÄRIGENOM AVTALAS FÖLJANDE.

KAPITEL I

TILLÄMPNING OCH DEFINITIONER

ARTIKEL 1

1. I denna konvention fastställs förfaranden för omfördelning av uppbörds-kostnader när egna medel överförs till EU:s budget, vilka de avtalsslutande parterna ska följa vid centraliserad klarering i den mening som avses i artikel 106 i den moderniserade tullkodexen, när varor klareras för fri omsättning i en medlemsstat men anmäls till tullen i en annan medlemsstat.
2. De förfaranden som avses i punkt 1 ska även gälla när principerna för centraliserad klarering kombineras med fastställda förenklingar enligt den moderniserade tullkodexen.
3. De förfaranden som avses i punkt 1 ska även gälla för enhetstillstånd, enligt definitionen i artikel 1 punkt 13 i kommissionens förordning (EG) nr 2454/93, vid övergång till fri omsättning.

ARTIKEL 2

I denna konvention avses med

- a) tillstånd: alla tillstånd utfärdade av tullmyndigheterna, som tillåter övergång till fri omsättning vid det tullkontor som ansvarar för den plats där tillståndsinnehavaren är etablerad, oavsett vid vilket tullkontor varorna anmäls
- b) tillståndsgivande tullmyndigheter: de tullmyndigheter i den deltagande medlemsstaten som tillåter att varor övergår till fri omsättning vid det tullkontor som ansvarar för den plats där tillståndsinnehavaren är etablerad, oavsett vid vilket tullkontor varorna anmäls,
- c) biträdande tullmyndigheter: de tullmyndigheter i den deltagande medlemsstaten som bistår de tillståndsgivande tullmyndigheterna i övervakningen av förfarandet och av varornas övergång till fri omsättning,
- d) importtullar: tullar som ska betalas vid import av varor,
- e) uppbörds kostnader: de belopp som medlemsstaterna får behålla i enlighet med artikel 2.3 i beslutet eller någon motsvarande bestämmelse i ett senare beslut som ersätter detta.

KAPITEL II

FASTSTÄLLANDE OCH OMFÖRDELNING AV
UPPBÖRDSKOSTNADER

ARTIKEL 3

1. De tillståndsgivande tullmyndigheternas medlemsstat ska meddela lämpliga uppgifter om de uppbörds kostnader som ska omfördelas till de biträdande tullmyndigheternas medlemsstat på elektronisk väg eller, om det inte är möjligt, på annat lämpligt sätt.
2. De biträdande tullmyndigheterna ska meddela de tillståndsgivande tullmyndigheterna
 - a) namn på och adress till den myndighet som är behörig att ta emot uppgifter enligt punkt 1,
 - b) uppgifter om det bankkonto som ska användas för insättning av de uppbörds kostnader som ska omfördelas.

3. De lämpliga uppgifter som avses i punkt 1 är följande:

Bilaga 2

- a) Identifiering av tillståndet.
- b) Dag för kreditering av de fastställda egna medlen i enlighet med artiklarna 9 och 10 i förordningen.
- c) Egna medel som ställs till förfogande, med beaktande av eventuell återbetalning eller uppbörd i efterhand av importavgifter.
- d) Behållna uppbörds kostnader.

ARTIKEL 4

De uppbörds kostnader som de tillståndsgivande tullmyndigheternas medlemsstat ska omfördela till de biträdande tullmyndigheternas medlemsstat ska vara lika med femtio procent (50 %) av de uppbörds kostnader som behållits.

ARTIKEL 5

1. Den inbetalning som avses i artikel 4 ska verkställas den månad under vilken de fastställda egna medlen krediteras i enlighet med artiklarna 9 och 10 i förordningen.

2. Dröjsmålsränta ska debiteras för det belopp som avses i punkt 1 från den dag då den föreskrivna perioden löper ut till dagen för betalning.

Räntesatsen för förfallna skulder ska vara den räntesats som Europeiska centralbanken har tillämpat vid sin senaste huvudsakliga refinansieringstransaktion som utfördes före den första kalenderdagen av det aktuella halvåret (referensräntan) plus två procentenheter.

Om de tillståndsgivande tullmyndigheternas medlemsstat inte deltar i tredje etappen av Ekonomiska och monetära unionen, ska den ovan nämnda referensräntan vara den motsvarande ränta som fastställs av dess nationella centralbank. I detta fall ska den referensränta som gällde den första kalenderdagen av det aktuella halvåret tillämpas under de följande sex månaderna.

KAPITEL III

TVISTLÖSNING

ARTIKEL 6

Alla eventuella tvister som kan uppstå mellan de avtalsslutande parterna om hur konventionen ska tolkas eller fungera ska om möjligt lösas

förhandlingsvägen. Om de avtalsslutande parterna inte kommer fram till någon lösning inom tre månader får de i samförstånd utse en medlare för att lösa tvisten. Bilaga 2

KAPITEL IV

GENOMFÖRANDE- OCH SLUTBESTÄMMELSER

ARTIKEL 7

1. Generalsekreteraren vid Europeiska unionens råd ska vara depositarie för denna konvention.
2. Medlemsstaterna i Europeiska unionen kan bli avtalsslutande parter i denna konvention genom att hos Europeiska unionens generalsekreterare deponera ett ratifikations, godtagande, godkännande- eller anslutningsinstrument så snart de interna förfaranden som krävs för antagande av konventionen har fullgjorts.
3. Denna konvention träder i kraft nittio dagar efter det att den sista signatärstaten har förklarat att den fullgjort alla de interna förfaranden som krävs för antagande av konventionen. Fram till ikraftträdandet kan varje medlemsstat som fullgjort dessa förfaranden emellertid förklara att den kommer att tillämpa konventionen i förhållande till de medlemsstater som har avgett motsvarande förklaring i fråga om de bestämmelser som omfattas av denna konvention.
4. Alla administrativa överenskommelser mellan medlemsstaterna om omfördelning av uppbördskostnader ska när denna konvention är tillämplig ersättas av bestämmelserna i denna konvention från och med den dag då den vinner tillämplighet mellan de berörda medlemsstaterna.

ARTIKEL 8

1. Ändring av denna konvention får föreslås av varje avtalsslutande part, i synnerhet om tillämpningen av denna konvention medför allvarliga budgetförluster för en avtalsslutande part. Förslag till ändringar ska översändas till den depositarie som avses i artikel 7, vilken ska meddela de avtalsslutande parterna om dem.
2. Ändringar ska antas i samförstånd mellan de avtalsslutande parterna.
3. De ändringar som antagits i enlighet med punkt 2 träder i kraft i enlighet med bestämmelserna i artikel 7.

Denna konvention ska ses över av de avtalsslutande parterna senast tre år efter den dag då den moderniserade tullkodexen blir tillämplig och får vid behov ändras på grundval av denna översyn i enlighet med artikel 8.

ARTIKEL 10

1. Varje fördragsslutande part kan säga upp denna konvention genom anmälan till Europeiska unionens råds generalsekreterare.

2. Uppsägningen får verkan nittio dagar efter den dag då generalsekreteraren mottagit notifikationen.

TILL BEVIS HÄRPÅ har undertecknade befullmäktigade undertecknat denna konvention.

Utfärdad i Bryssel den 10 mars tjugohundranio, i ett enda exemplar på bulgariska, danska, engelska, estniska, finska, franska, grekiska, iriska, italienska, lettiska, litauiska, maltesiska, nederländska, polska, portugisiska, rumänska, slovakiska, slovenska, spanska, svenska, tjeckiska, tyska och ungerska språken, vilka alla texter är lika giltiga, och som ska deponeras i arkiven hos Europeiska unionens råds generalsekretariat.

Lagförslag i promemorian Enhetstillstånd för förenklade förfaranden - nya bestämmelser i EG:s tullagstiftning (Fi2009/4775)

Förslag till lag om ändring i tullagen (2000:1281)

Härigenom föreskrivs i fråga om tullagen (2000:1281) dels att 1 kap. 5 §, 3 kap. 3 a och 5 §§ samt 4 kap. 24–27 och 29 §§ samt rubriken närmast före 4 kap. 24 § ska ha följande lydelse, dels att det i lagen ska införas en ny paragraf, 4 kap. 30 §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap. 5 §¹

I denna lag förstås med
tullagstiftning: EG:s tullbestämmelser samt svenska tullförfattningar,
det svenska tullområdet: svenskt territorium,
EG:s tullområde: de områden som anges i artikel 3 i förordningen (EEG) nr 2913/92,
EG:s skatteområde: det område inom vilket gemenskapens bestämmelser om en viss skatt är tillämpliga,
tredje land: område som inte omfattas av EG:s tullområde,
tullplats: plats där det finns tullkontor,
tullförrättning: sådan klarering av fartyg och luftfartyg i kommersiell trafik direkt med tredje land och av kommersiellt gods som verkställs av tulltjänsteman,
tullklarering: Tullverkets åtgärder i fråga om en vara som anmälts till en godkänd tullbehandling,
förtullning: Tullverkets åtgärder i fråga om en vara som deklarerats för övergång till fri omsättning,
mellanstatligt enhetstillstånd: av en stats behöriga myndighet utfärdat tillstånd att använda ett förenklat förfarande vid viss godkänd tullbehandling i en annan stat i enlighet med en överenskommelse mellan de två staterna,
fartyg: varje farkost som används eller kan användas till transport på vatten samt
fordon: transportmedel som är inrättat för färd på marken och inte löper på skenor samt svävare när den framförs över marken.
I övrigt har uttryck som används i denna lag den innebörd som anges i förordningarna (EEG) nr 2913/92 och 2454/93.

¹ Senaste lydelse 2004:117.

3 kap. 3 a §

Om en vara deklarerats för övergång till fri omsättning med stöd av ett *mellanstatligt* enhetstillstånd utfärdat i ett annat EG-land i *enlighet med en överenskommelse mellan detta land och Sverige*, och varan fysiskt befinner sig i Sverige när den övergår till fri omsättning, *skall* importen i skattehänseende anmälas till Tullverket genom en deklaration med skatteredovisning.

Om överenskommelsen medger det, får Tullverket efter ansökan tillåta innehavaren av det mellanstatliga enhetstillståndet att lämna in deklarationen med skatteredovisning till den myndighet i det andra landet som är behörig att ta emot tulldeklarationen. Deklarationen med skatteredovisning skall i sådant fall anses ha kommit in till Tullverket när den togs emot av det andra landets behöriga myndighet.

Om en vara deklarerats för övergång till fri omsättning med stöd av ett enhetstillstånd utfärdat i ett annat EG-land, och varan fysiskt befinner sig i Sverige när den övergår till fri omsättning, *ska* importen i skattehänseende anmälas till Tullverket genom en deklaration med skatteredovisning.

Tullverket får tillåta innehavaren av enhetstillståndet att lämna in deklarationen med skatteredovisning till den myndighet i det andra landet som är behörig att ta emot tulldeklarationen. Deklarationen med skatteredovisning ska i sådant fall anses ha kommit in till Tullverket när den togs emot av det andra landets behöriga myndighet.

5 §²

Den som enligt artikel 14 i förordningen (EEG) nr 2913/92 är skyldig att förse en tullmyndighet med handlingar, skall bevara dessa i fem år eller den längre tid som för vissa uppgifter eller handlingar kan vara föreskriven i annan lag eller författning.

Den som har fått ett *mellanstatligt* enhetstillstånd av Tullverket är skyldig att förvara sådana handlingar, som avses i första stycket och som hänför sig till den verksamhet som tillståndet omfattar. Handlingarna *skall* förvaras i Sverige i ordnat skick samt på ett betryggande och överskådligt sätt. Om informationen förvaras i sådan form att den endast kan läsas med tekniskt hjälpmedel *skall* utrustning och system som behövs för att omedelbart skriva ut informationen i läsbar form finnas

Den som har fått ett enhetstillstånd av Tullverket är skyldig att förvara sådana handlingar som avses i första stycket och som hänför sig till den verksamhet som tillståndet omfattar. Handlingarna *ska* förvaras i Sverige i ordnat skick samt på ett betryggande och överskådligt sätt. Om informationen förvaras i sådan form att den endast kan läsas med tekniskt hjälpmedel *ska* utrustning och system som behövs för att omedelbart skriva ut informationen i läsbar form finnas tillgängliga.

² Senaste lydelse 2004:117.

4 kap.

Mellanstatligt enhetstillstånd

Enhetstillstånd

24 §

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om att utfärda *mellanstatligt* enhetstillstånd att använda *det* förenklade *förfarandet* lokalt klareringsförfarande för att hänföra varor som befinner sig i ett annat EG-land till en godkänd tullbehandling.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får även meddela föreskrifter om hanteringen av ärenden där varor fysiskt befinner sig i Sverige när de övergår till fri omsättning, exporteras eller återexporteras från Sverige med stöd av ett *mellanstatligt* enhetstillstånd utfärdat i ett annat EG-land.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om att utfärda enhetstillstånd att använda *de förenklade förfarandena förenklat deklareringsförfarande* och lokalt klareringsförfarande för att hänföra varor som befinner sig i ett annat EG-land till en godkänd tullbehandling.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får även meddela föreskrifter om hanteringen av ärenden där varor fysiskt befinner sig i Sverige när de övergår till fri omsättning, exporteras eller återexporteras från Sverige med stöd av ett enhetstillstånd utfärdat i ett annat EG-land.

25 §

En vara får inte fysiskt sättas i fri omsättning i Sverige eller föras ut från landet med stöd av ett *mellanstatligt* enhetstillstånd utfärdat i ett annat EG-land, om det beträffande varan finns

1. ett i Sverige gällande villkor som inte är uppfyllt eller
2. ett i Sverige gällande förbud mot införsel eller utförsel.

En vara får inte fysiskt sättas i fri omsättning i Sverige eller föras ut från landet med stöd av ett enhetstillstånd utfärdat i ett annat EG-land, om det beträffande varan finns

26 §

Om det finns en skyldighet att lämna en underrättelse till ett annat EG-lands behöriga myndighet enligt artikel 266 eller 285 i förordningen (EEG) nr 2454/93, *skall* en underrättelse med motsvarande innehåll även lämnas till Tullverket om

1. varan *skall* deklarereras för övergång till fri omsättning, export eller återexport med stöd av ett *mellanstatligt* enhetstillstånd och

Om det finns en skyldighet att lämna en underrättelse till ett annat EG-lands behöriga myndighet enligt artikel 266 eller 285a i förordningen (EEG) nr 2454/93, *ska* en underrättelse med motsvarande innehåll även lämnas till Tullverket om

1. varan *ska* deklarereras för övergång till fri omsättning, export eller återexport med stöd av ett enhetstillstånd och

2. varan befinner sig inom det svenska tullområdet när den *skall* övergå till fri omsättning eller föras ut till tredje land.

Det är innehavaren av *det mellanstatliga* enhetstillståndet som är skyldig att lämna underrättelsen till Tullverket. Underrättelsen *skall* lämnas inom samma tidsfrist som gäller för underrättelsen enligt EG-förordningen.

2. varan befinner sig inom det svenska tullområdet när den *ska* övergå till fri omsättning eller föras ut till tredje land.

Det är innehavaren av enhetstillståndet som är skyldig att lämna underrättelsen till Tullverket. Underrättelsen *ska* lämnas inom samma tidsfrist som gäller för underrättelsen enligt EG-förordningen.

Tullverket får medge undantag från skyldigheten att lämna underrättelse enligt första stycket.

27 §

Tullverket har samma befogenheter att utföra kontroller avseende sådana varor som inom det svenska tullområdet är föremål för ett förfarande med stöd av ett *mellanstatligt* enhetstillstånd utfärdat i ett annat EG-land, som avseende sådana varor som är föremål för motsvarande förfarande med stöd av ett tillstånd utfärdat i Sverige.

Tullverket har samma befogenheter att utföra kontroller avseende sådana varor som inom det svenska tullområdet är föremål för ett förfarande med stöd av ett enhetstillstånd utfärdat i ett annat EG-land, som avseende sådana varor som är föremål för motsvarande förfarande med stöd av ett tillstånd utfärdat i Sverige.

Om en vara som omfattas av ett förfarande enligt första stycket är föremål för ett förbud eller ett villkor som innebär att varan inte får föras in till eller ut från landet, får Tullverket ta hand om varan om det behövs för att hindra att den hanteras i strid med sådant förbud eller villkor.

En vara som har tagits om hand får läggas upp på tillfälligt lager på bekostnad av den som för in eller för ut varan. Varan får inte tas ut från lagret så länge omhändertagandet består.

29 §

Om det finns en skyldighet att lämna en underrättelse enligt artikel 266 eller 285 i förordningen (EEG) nr 2454/93 till Tullverket när ett förfarande med stöd av ett *mellanstatligt* enhetstillstånd tillämpas, och underrättelsen i enlighet med tillståndet ges in till den behöriga myndigheten i det andra EG-landet, *skall* underrättelsen anses ha kommit in till Tullverket när den togs emot av det andra landets behöriga myndighet.

Om det finns en skyldighet att lämna en underrättelse enligt artikel 266 eller 285 i förordningen (EEG) nr 2454/93 till Tullverket när ett förfarande med stöd av ett enhetstillstånd tillämpas, och underrättelsen i enlighet med tillståndet ges in till den behöriga myndigheten i det andra EG-landet, *ska* underrättelsen anses ha kommit in till Tullverket när den togs emot av det andra landets behöriga myndighet.

30 §

Vid tillämpning inom ett annat EG-lands tullområde av ett förfarande med stöd av ett enhets-tillstånd som utfärdats i Sverige, får tullmyndigheten i det landet utföra kontrollåtgärder enligt tullagstiftningen för svensk räkning. Sådana åtgärder ska anses som om de vidtagits av Tullverket.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2001:185) om behandling av uppgifter i Tullverkets verksamhet att det i lagen ska införas en ny paragraf, 1 kap. 4 a §, av följande lydelse.

1 kap.

4 a §

Uppgifter får behandlas för att informera allmänheten om tillstånd och certifikat för godkända ekonomiska aktörer.

I artikel 253m.3 i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen finns bestämmelser om offentliggörande via Internet av uppgifter om enhetstillstånd. Vad som i den artikeln sägs om krav på samtycke i förväg ska gälla även då Tullverket offentliggör uppgifter om andra tillstånd eller innehav av certifikat för godkända ekonomiska aktörer via Internet.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Förteckning över remissinstanserna

Bilaga 4

Följande remissinstanser har yttrat sig: Riksdagens ombudsmän, Kammarrätten i Göteborg, Länsrätten i Stockholms län, Justitiekanslern, Rikspolisstyrelsen, Datainspektionen, Kommerskollegium, Stockholms Handelskammare, Sydsvenska Industri- och Handelskammaren, Tullverket, Ekonomistyrningsverket, Svensk Handel, Regelrådet, Sveriges Transportindustriförbund.

Följande remissinstanser har inte svarat eller angett att de avstår från att yttra sig: Svenskt Näringsliv, Näringslivets Regelnämnd, Sveriges Akademikers Centralorganisation, Tull-Kust.